

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๘ / ๒๕๔๖

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๙ / ๒๕๔๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ระหว่าง

นายกมล ณ เอียงยอง ที่ ๑
นายสุรศักดิ์ พิมพ์พันธ์ ที่ ๒
นายสมเกียรติ รอดน้อย ที่ ๓

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑
นายอำเภอบางพลี ที่ ๒
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ (ประธานกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ เดิม) ที่ ๓
สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๔
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ๕
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไพโรจน์สมพงษ์พาณิชย์ ที่ ๖

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและ
ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๑๙/๒๕๔๔
หมายเลขแดงที่ ๒๙๖/๒๕๔๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

โดยที่...

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ ทำให้มีการแก้ไขชื่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากเดิมประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำในสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ เป็นการระบุหรืออ้างถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามซึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านจามจूरี รวมทั้งชาวบ้านหมู่บ้านจามจूरี หมู่บ้านไทยสมุทร หมู่บ้านปาร์คควิว หมู่บ้านสุขถาวร และชาวบ้านบริเวณใกล้เคียง ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นของกองขยะมูลฝอยที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไพโรจน์สมพงษ์พาณิชย์ รับจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ทำการขนมาจากโรงงานกำจัดมูลฝอยที่อ่อนนุช กรุงเทพมหานคร มาทิ้งและฝังกลบในที่ดินของห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ดำเนินการขนขยะมูลฝอยมาฝังกลบตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๓ ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นที่กำจัดขยะมูลฝอย ประชาชนหมู่บ้านจามจूरี มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้ระงับการนำขยะมูลฝอยมาทิ้งในบริเวณดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับออกใบอนุญาตลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ และลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ ตามลำดับ ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ทั้งที่บริเวณดังกล่าวเป็นที่ชุมชนอาศัยอยู่หนาแน่น ใกล้วัด โรงเรียน โรงพยาบาล รายล้อมด้วยหมู่บ้าน ซึ่งมีประชาชนอาศัยอยู่จำนวนมาก มีคลองธรรมชาติรายล้อมสามด้าน และที่ดินบริเวณนี้ยังเป็นพื้นที่สีส้มซึ่งกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองห้ามใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยอีกด้วย และต่อมามีการออกกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองเพื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยเฉพาะ โดยแก้ไขให้เฉพาะพื้นที่บ่อฝังกลบขยะมูลฝอยของห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยได้ ซึ่งการให้ทิ้งและฝังกลบขยะมูลฝอยในพื้นที่ดังกล่าวที่มีปริมาณวันละไม่ต่ำกว่า ๑,๕๐๐ ตัน ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างมาก แม้กรมควบคุมมลพิษและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมากกว่าสิบครั้ง แต่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกลับละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ และน้ำในคลองเน่าเสีย

/ส่งกลิ่นเหม็น...

ส่งกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าการอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การทำสัญญาระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กับห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ โดยปล่อยให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ประกอบกิจการก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่เป็นผู้ก่อปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าวโดยการว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขนขยะมูลฝอยมาทิ้งที่ตำบลราชาเทวะก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. สัญญากำจัดมูลฝอยระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กับห้างหุ้นส่วนจำกัดไพโรจน์สมพงษ์พาณิชย์ ฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นโมฆะ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เลิกจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ กำจัดขยะมูลฝอย

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้ย้ายที่ฝังกลบขยะมูลฝอยออกไปจากพื้นที่ตำบลราชาเทวะ และให้ดำเนินการกำจัดกลิ่นขยะมูลฝอยให้หมดไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาที่ฟ้องว่าสัญญาจ้างหมากำจัดมูลฝอย ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ไพโรจน์สมพงษ์พาณิชย์ เป็นโมฆะ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งสามมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีคำสั่งเรียกให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไพโรจน์สมพงษ์พาณิชย์ ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียเข้ามาเป็นผู้ร้องสอดในคดี และกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งห้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นของมูลฝอยอันเป็นเหตุรำคาญไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติตามคำสั่งศาลโดยเคร่งครัด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การร่วมกัน สรุปได้ว่าก่อนจะมีการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในตำบลราชาเทวะเป็นที่ฝังกลบมูลฝอย องค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลราชาเทวะและองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นในอำเภอบางพลี มีปัญหาไม่มีสถานที่
 กำจัดมูลฝอย ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งรับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕
 ดำเนินการขนขยะมูลฝอยจากโรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช กรุงเทพมหานคร ไปทำลาย
 โดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๔/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๖
 โดยนำไปฝังกลบที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง
 กรุงเทพมหานคร เมื่อบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยที่แขวงลำปลาทิวเต็มแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖
 จึงจัดหาที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ฝังกลบมูลฝอยแห่งใหม่และมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑
 ขอความร่วมมือจากกรมควบคุมมลพิษตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่
 ที่ตำบลราชาเทวะเพื่อใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบ กรมควบคุมมลพิษ
 มีหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ แจ้งเห็นชอบให้ใช้ที่ดินเนื้อที่
 ๒๐๐ ไร่ เป็นที่ฝังกลบมูลฝอยได้ และกำหนดเงื่อนไขการใช้ที่ดินฝังกลบมูลฝอยไว้ด้วย
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อใช้ที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จำนวน ๒๐๐ ไร่
 ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑
 เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ และเลขที่ ๓๕๐๐๕ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๗ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี
 จังหวัดสมุทรปราการ เป็นที่ฝังกลบมูลฝอย โดยมีเงื่อนไขตอบแทนให้นำมูลฝอยในพื้นที่
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะทั้งหมดมาฝังกลบได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และ
 จะมอบกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวน ๕ ไร่ ในพื้นที่ที่ฝังกลบมูลฝอยเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้เป็นกรรมสิทธิ์
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะเพื่อใช้เป็นสาธารณประโยชน์ด้วย สภาองค์การบริหารส่วน
 ตำบลราชาเทวะพิจารณาแล้วเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำมูลฝอยมาฝังกลบในเขตพื้นที่ได้
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ฝังกลบมูลฝอยได้
 ตามหนังสือ ที่ ๗๒๑๐๑/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขออนุญาต
 ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๑๙๔๒๒
 ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ ขณะนั้นยังไม่มีผู้ใดทราบว่าพื้นที่บริเวณที่จะใช้เป็นที่ฝังกลบมูลฝอย
 มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมสมุทรปราการ กำหนดให้เป็นที่ดิน
 ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (พื้นที่สีส้ม) ซึ่งตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่อนุญาตให้ใช้เป็นที่กำจัดมูล
 ฝอย จนกระทั่งต้นเดือนมกราคม ๒๕๔๒ วิศวกรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตรวจสอบพบว่าพื้นที่
 ที่จะใช้เป็นที่ฝังกลบมูลฝอยดังกล่าวอยู่ในบริเวณพื้นที่สีส้ม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

/เพื่อขอให้...

เพื่อขอให้ใช้ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ฝังกลบขยะได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๖๖ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงกรมการผังเมือง ขอให้พิจารณาเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินฝังเมืองรวมสมุทรปราการในบริเวณที่ตั้งโครงการฝังกลบมูลฝอยดังกล่าว จากที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (พื้นที่สีส้ม) เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรม และคลังสินค้า (พื้นที่สีม่วง) เพื่อให้สามารถใช้เป็นที่กำจัดมูลฝอยได้ ซึ่งกรมการผังเมืองขอให้สำนักงานผังเมืองจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาให้ความเห็น และคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมสมุทรปราการได้ให้ความเห็นชอบ ต่อมา คณะกรรมการผังเมืองเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดผังเมืองรวมสมุทรปราการ จำนวน ๒ ฉบับ คือ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ และผังเมืองรวมสมุทรปราการ ปรับปรุงครั้งที่ ๑ ให้สามารถดำเนินการกำจัดมูลฝอยได้ ยกเว้นขยะสารพิษ โดยกำหนดขอบเขตและมาตรการเพิ่มเติมภายใต้เงื่อนไขของจังหวัดสมุทรปราการ และการควบคุมดูแลของกรมควบคุมมลพิษ มีการปิดประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียไปตรวจดูแผนที่ แผนผังและข้อกำหนดของผังเมืองรวมสมุทรปราการที่จะแก้ไขเพิ่มเติม โดยให้คัดค้านภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ จนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ ครบกำหนดไม่มีผู้คัดค้าน คณะกรรมการผังเมืองจึงดำเนินการแก้ไขข้อกำหนดของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ โดยเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ และส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ต่อมาได้ประกาศใช้บังคับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)ฯ แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ และต่อมาได้ประกาศใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ เพื่อใช้บังคับแทนกฎกระทรวงฉบับเดิม มีกำหนดห้าปี

สำหรับการแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของราษฎรที่ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เริ่มนำมูลฝอยมาฝังกลบเมื่อปลายเดือนธันวาคม ๒๕๔๒ และมีการตรวจสอบการนำขยะมาฝังกลบครั้งแรกในเดือนมกราคม ๒๕๔๓ โดยที่ประชุมสมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลราชาเทวะเสนอว่า หากมีการนำขยะมูลฝอยมาฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ประชาชนจะได้รับความเดือดร้อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รายงานผลการตรวจสอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีข้อเสนอแนะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เผ่าระวังป้องกันปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๓๓.๐๐๔/๓๓๙๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยติดตามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติตามข้อเสนอของกรมควบคุมมลพิษตามหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ อย่างเคร่งครัด และแนะนำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จัดสร้างที่ชำระล้างรถขนขยะมูลฝอย ที่บริเวณบ่อฝังกลบเพื่อป้องกันความสกปรกที่จะเกิดขึ้นกับพื้นถนน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทราบและดำเนินการ

ส่วนการร้องเรียนของประชาชนเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเชิญผู้เกี่ยวข้องประชุมร่วมกันแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นจากขยะมูลฝอย เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รับที่จะเร่งฝังกลบขยะมูลฝอยให้เร็วที่สุด พร้อมจัดหาจุลินทรีย์กำจัดกลิ่นเพื่อระงับกลิ่นให้มีความถี่มากขึ้นโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เฝ้าระวังติดตามการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อย่างใกล้ชิด ต่อมา ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๓ ชาวบ้านมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจราชการ สำนักนายกรัฐมนตรียุทธ ๑ ว่า ชาวบ้านหมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๑ รวมทั้งหมู่บ้านใกล้เคียง ในตำบลราชาเทวะ ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องกลิ่นเหม็น สำนักนายกรัฐมนตรียุทธจึงแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขปัญหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รายงานว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมอำเภอบางพลี ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พร้อมทั้งผู้แทนชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ ได้เข้าตรวจสอบพบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สูบน้ำจากคลองเข้ามาใช้ในโครงการ มีใช้สูบน้ำเสีย ออกจากบ่อกำจัดขยะมูลฝอยทิ้งลงในคลอง เหตุที่ปลาตายเกิดจากน้ำเสียที่ไหลมาจาก เขตประเวศซึ่งเป็นเขตติดต่อกันและได้แจ้งให้ผู้เฝ้าระวังการเขตประเวศทราบและแก้ไขแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รับที่จะแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับกลิ่นเหม็นที่ติดกับรถบรรทุกขยะมูลฝอย โดยหลังจากเทขยะมูลฝอยลงบ่อฝังกลบแล้ว จะพยายามกวาดรถบรรทุกให้สะอาดและใช้สารจุลินทรีย์กำจัดกลิ่นฉีดที่รถบรรทุกขยะมูลฝอย ขาออกเพื่อดับกลิ่น

ต่อมา มีการร้องเรียนอีกเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และมีการเชิญ ผู้เกี่ยวข้องประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการ ให้ถูกหลักวิชาการในการฝังกลบ และไม่ให้มีกลิ่นเหม็นรบกวนชาวบ้านอีก หากแก้ไขไม่ได้ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงกรมควบคุมมลพิษ ขอรับการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ และเชี่ยวชาญในเรื่องการฝังกลบขยะมูลฝอยตามหลักวิชาการมาร่วมกำกับควบคุมและ

ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๖๙๔๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แจ้งเรื่องที่ประชาชน ร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดจากบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไข แต่กลับทวีความรุนแรงขึ้น โดยเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่มีความจริงใจ ในการแก้ไขปัญหา ต่อมา กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๑(๑)/๒๙๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบแล้วปรากฏว่ากลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการฝังกลบขยะมูลฝอยเสร็จแล้ว ดินที่ใช้กลบทับเกิดรอยแยกทำให้ก๊าซลอย ออกมาตามรอยแยก ซึ่งกรมควบคุมมลพิษมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้พิจารณา โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทราบและพิจารณาแก้ไข ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๘.๒/๙๓๗๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งกำชับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สั่งการให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกรมควบคุมมลพิษ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยเคร่งครัด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๘.๒/๙๔๖๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการ ตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ หากปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเคร่งครัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงร่วมกันออกไปตรวจสอบ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการบดอัดดินให้แน่นและ เสริมดินบริเวณที่เกิดรอยแตกแยกเพื่อป้องกันก๊าซรั่วไหลออกมา และให้ปลูกหญ้าคลุมหน้าดิน ส่วนจุดฝังกลบขยะมูลฝอยต้องนำผ้าใบมาคลุมปิดทับและต้องใช้ดินกลบทับและบดอัดให้แน่น ตามข้อกำหนด ในส่วนของขยะมูลฝอยที่ดำเนินการฝังกลบประจำวันให้ปิดทับด้วยดินให้แล้วเสร็จ ในเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยกำหนดให้รถบรรทุกขยะมูลฝอยเข้ามาทิ้งขยะ ภายใน ๑๗.๓๐ นาฬิกา สำหรับบริเวณบ่อบำบัดน้ำเสียที่ ๑ ถึงที่ ๓ ให้ขุดลอกตะกอนขึ้นมา ผึ่งแดดให้แห้ง แล้วนำไปฝังกลบ ส่วนเครื่องเติมอากาศ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ติดตั้งเพิ่ม และเปิดเครื่องตลอดเวลา

สำหรับการประเมินควบคุมบ่อบำบัดน้ำเสีย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบให้สำนักงาน สาธารณสุขอำเภอบางพลีตรวจวัดหาค่ามาตรฐานทุกสามสัปดาห์ ตามข้อเสนอของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานผลการตรวจสอบการแก้ไขปรับปรุงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้กรมควบคุมมลพิษทราบเป็นระยะทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ต่อมา

/ในวันที่...

ในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๔ ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมวุฒิสภาได้เชิญเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องร่วมประชุมเพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของราษฎร ที่ประชุมขอให้ผู้รับผิดชอบคำนึงถึงความเดือดร้อนของราษฎรเป็นหลัก หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำเนินการในฐานะคู่สัญญา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมา กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะ คณะทำงานได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อเป็นผู้ตรวจสอบการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ใช้ข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยที่สถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยอ่อนนุชให้มีมาตรการคุมเข้มในการฉีดพ่นสารดับกลิ่นมูลฝอย และกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นในการขนถ่ายให้ชัดเจน ส่วนสถานีที่ฝังกลบมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะ ให้ตรวจสอบการใช้แผ่นพลาสติก HDPE ที่ใช้สำหรับรองรับขยะใหม่ ว่ามีการใช้ถูกต้องตรงตามเงื่อนไขในสัญญา และกำหนดเวลาเริ่มต้นในการฝังกลบขยะที่ชัดเจน มาตรฐานความหนาของดินที่ใช้กลบจะต้องเป็นความหนาของดินที่ผ่านการบดอัดเพื่อป้องกันการแตกแยกของดิน ก๊าซที่เกิดจากขยะมูลฝอยควรมีการนำไปใช้ประโยชน์ สำหรับการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหา ผู้แทนหมู่บ้านที่เข้าร่วมตรวจสอบจะต้องมีการตรวจสอบในเรื่องกลิ่นเหม็น การปล่อยน้ำเสีย และเสียงดัง โดยในเดือนแรกควรมีการตรวจสอบทุกวัน และในเดือนถัดไปให้มีการตรวจสอบสัปดาห์ละ ๒ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แจ้งว่า ราษฎรยังร้องเรียนเรื่องกลิ่นเหม็นจากการฝังกลบขยะอีก ให้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกสัปดาห์

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนจากบ่อฝังกลบขยะตำบลราชาเทวะ ตามคำสั่งที่ ๒๔๘๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการชุดนี้มีมติให้ตรวจสอบติดตามการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และพบปะชาวบ้านทุกวันพุธ และเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานให้กระทรวงมหาดไทยและกรมควบคุมมลพิษทราบว่า ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกรมควบคุมมลพิษ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่ปฏิบัติตามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเคร่งครัด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ร่วมกับสาธารณสุขอำเภอบางพลี

/ออกตรวจ...

ออกตรวจติดตามผลการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อย่างเข้มงวด ทำให้ปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นมีน้อย ทำให้ประชาชนในบริเวณใกล้เคียงไม่เดือดร้อน

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ความว่า หนังสือของกรมควบคุมมลพิษฉบับลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ มิได้ใช้คำว่า “เห็นชอบให้ใช้ที่ดิน ๒๐๐ ไร่ เป็นที่ฝังกลบขยะได้” แต่ใช้คำว่า “พื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพที่จะใช้ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลได้” และกรมควบคุมมลพิษได้กำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติต่าง ๆ ตามคำแนะนำหลายประการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้พื้นที่ตำบลราชาเทวะเป็นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยได้ เป็นการใช้อำนาจโดยฝ่าฝืนกฎหมาย เพราะช่วงเวลาดังกล่าวพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ ห้ามใช้พื้นที่ตำบลราชาเทวะประกอบกิจการกำจัดขยะมูลฝอย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังฝ่าฝืนกฎหมายที่อนุญาตให้ใช้เป็นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๖๖ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงกรมการผังเมือง ขอเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ผังเมือง แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเป็นอย่างดีตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๒ แล้วว่าสถานที่แห่งนี้ห้ามกำจัดขยะมูลฝอย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับออกหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๘๗๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ออกหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ ให้การอนุญาตเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย นอกจากนี้ ชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียงที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ไม่มีผู้ใดทราบว่าจะมีการแก้กฎหมายผังเมืองให้ใช้พื้นที่ตำบลราชาเทวะเป็นที่กำจัดขยะได้ และไม่มีผู้ใดทราบว่าได้มีการปิดประกาศกรมการผังเมืองให้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดผังเมืองรวมสมุทรปราการให้ใช้พื้นที่ตำบลราชาเทวะเป็นที่กำจัดมูลฝอยได้ จึงไม่มีผู้คัดค้านภายในเก้าสิบวัน และแม้จะมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ แต่ก็เป็นการประกาศใช้กฎหมายผังเมืองเพื่ออนุญาตให้กำจัดมูลฝอยครอบคลุมเฉพาะพื้นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทั้งที่ได้สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน และเมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อน กลับไม่มีการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง กลิ่นเหม็นจากบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยส่งผลกระทบต่อมากยิ่งขึ้นทุกวัน ปริมาณขยะที่นำมาทิ้งทับถมวันละกว่า ๓,๕๐๐ ตัน ไม่สามารถและไม่มีการจัดการที่ถูกสุขลักษณะ และถูกหลักสุขาภิบาลกับปริมาณขยะที่มากเช่นนี้ได้ ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำบันทึกต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่จะแก้ไขให้เสร็จเรียบร้อยภายใน

/สามสิบวัน...

สามสิบวันแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ กลิ่นเหม็นยังมีอยู่มากมายต่อเนื่อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่ากลิ่นเหม็นมีน้อยมาก ไม่ทำให้ประชาชนในบริเวณใกล้เคียงเดือดร้อน แต่จากหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ สป ๐๐๑๘.๗/๑๙๑๘๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ กลับระบุว่าเจ้าหน้าที่ที่เป็นคณะตรวจสอบพบว่า แม้จุดตรวจสอบที่ ๑ (หมู่บ้านจามจรี) และจุดที่ ๓ ความรุนแรงของกลิ่นลดลง แต่ความรุนแรงของกลิ่นเริ่มเปลี่ยนไปอยู่ในจุดที่ ๒ เนื่องจากการเปลี่ยนฤดูกาล ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มพัดเปลี่ยนทิศทาง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การว่า ตามสัญญาจ้างที่ทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหน้าที่ขนขยะมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยที่โรงงานกำจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไปทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่สถานที่ฝังกลบมูลฝอยตำบลราชาเทวะ ซึ่งแต่เดิมนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ขนขยะมูลฝอยไปฝังกลบที่อำเภอพนมสารคาม และที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง แต่เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๑ สถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่แขวงลำปลาทิวไม่สามารถที่จะรองรับการฝังกลบขยะมูลฝอยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เกินกว่าหกเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงได้จัดหาสถานที่แห่งใหม่ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลราชาเทวะ จำนวน ๒ แปลง ๑ ละ ๒๐๐ ไร่ และ ๕๐ ไร่ รวมเนื้อที่ ๒๕๐ ไร่ ทั้งสองแปลงอยู่ห่างกันประมาณ ๕๐๐ เมตร และได้ขอความร่วมมือจากกรมควบคุมมลพิษตรวจสอบพื้นที่และพิจารณาความเหมาะสมของตำบลราชาเทวะในการใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ความเห็นที่ที่ดินขนาดพื้นที่ ๒๐๐ ไร่ มีศักยภาพที่จะใช้ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะได้ ส่วนแปลงที่มีขนาดพื้นที่ ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอย และได้กำหนดเงื่อนไขการใช้ที่ดินฝังกลบมูลฝอยไว้หกข้อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตนำขยะมูลฝอยมาทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะและตามหลักวิชาการในที่ดินดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจากกรุงเทพมหานครมาทำลายโดยวิธีฝังกลบตามหลักสุขาภิบาลได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่าจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายและระเบียบขั้นตอนที่กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ กำหนดทุกประการ รวมทั้งจัดให้มีการประสานงานทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับประชาชน และเห็นว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะนำขยะมูลฝอยมาทำลายโดยวิธีฝังกลบ

/ได้ตามเสนอ...

ได้ตามเสนอ ต่อมา ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอย เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ โดยจะนำขยะมูลฝอยในเขตกรุงเทพมหานครไปฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะจนครบกำหนดสัญญาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๓

ในส่วนของผังเมืองนั้น เน้นเรื่องการใช้สถานที่ให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ จึงสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงผังเมืองให้ถูกต้องตามความเหมาะสมได้ โดยเฉพาะการดำเนินการที่เป็นบริการด้านสาธารณูปโภคของสาธารณะ ซึ่งเคยมีการแก้ไขมาแล้วมากมาย อีกทั้งสภาพพื้นที่โดยรอบบริเวณสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นที่ว่างเปล่า และบ่อปลา ส่วนหมู่บ้านที่อยู่อาศัยจะอยู่ห่างออกไปมากกว่า ๑.๕ กิโลเมตรขึ้นไป วัด โรงเรียน โรงพยาบาลก็อยู่ไกลหลายกิโลเมตร ล่าคลองแม้จะอยู่ใกล้แต่ก็มีระยะห่าง ไม่สามารถส่งผลกระทบต่อสภาพพื้นที่โดยรอบทั้งหมดได้รับการตรวจสอบโดยกรมควบคุมมลพิษว่าสามารถใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยได้ แสดงให้เห็นว่าการใช้พื้นที่แห่งนี้เป็นที่ฝังกลบขยะจะไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พยายามทำทุกอย่างให้ถูกต้อง หากบกพร่องหรือผิดพลาดก็ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ต่อมา เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตามสัญญาเลขที่ สนร.๕๑/๒๕๔๓ รับจ้างขนขยะมูลฝอยจากโรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุชนำไปทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ วันละไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ตัน มีกำหนดระยะเวลา ๔ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไปหรือเมื่อจบประมาณในการว่าจ้างหมดลง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการฝังกลบขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะตามหลักวิชาการสุขาภิบาลมาโดยตลอด

การทำลายขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการป้องกันและกำจัดกลิ่นขยะต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างอย่างครบถ้วน และยังคงคัดค้านริเริ่มดำเนินการป้องกันและกำจัดกลิ่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญา ระหว่างที่รถบรรทุกขยะมูลฝอยเพื่อทำการฝังกลบจะพ่นสารกำจัดกลิ่นเหม็นคือสารชีวภาพ BE ซึ่งเป็นสารทางชีวภาพ ไม่มีส่วนประกอบของสารเคมี ไม่มีกลิ่น ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต และไม่มีสารตกค้าง ซึ่งสารชีวภาพ BE จะทำปฏิกิริยาทางชีวภาพกับแบคทีเรียทำให้ขยะไม่มีกลิ่น และทำให้หนอนแมลงวันตัวใหญ่ขึ้นแต่ตัดวงจรชีวิตมิให้เจริญเติบโตเป็นแมลงวัน สถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะ จึงไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและมลพิษแต่อย่างใด

/เมื่อมี...

เมื่อมีผู้ร้องเรียนว่าบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยมีกลิ่นเหม็นในช่วงเวลาก่อน และหลังฝนตก และในวันที่มีอากาศชื้น ซึ่งไม่มีแสงแดด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้นำสารอินทรีย์ชีวภาพตัวใหม่ล่าสุดที่ใช้ในการกำจัดกลิ่นขยะมาใช้ แม้ว่ากลิ่นเหม็นของขยะจะมีเพียงเล็กน้อย ทั้งได้ปลูกต้นไม้เพิ่มให้รอบพื้นที่ฝังกลบขยะ สร้างรั้วสูง ๔ เมตร ยาวประมาณ ๖๐๐ เมตร สร้างแสลมสูง ๖ เมตร และ ๙ เมตร ยาว ๖๐ เมตร และ ๙๐ เมตร เพื่อกั้นลมที่จะพัดพากลิ่นขยะไปในทิศทางที่ตั้งของหมู่บ้านจามจรีที่ผู้ร้องเรียนอยู่อาศัย ดำเนินการฉีดสารชีวภาพดับกลิ่นกับรถขนขยะมูลฝอยก่อนออกจากบริเวณบ่อฝังกลบขยะ และนำแผ่นพลาสติก (HDPE) มาปิดคลุมบ่อบำบัดน้ำเสียที่อาจก่อให้เกิดกลิ่น รวมทั้งได้ว่าจ้างอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นที่ปรึกษา และว่าจ้างวิศวกรประจำบ่อฝังกลบขยะเพื่อควบคุมดูแลการฝังกลบขยะมูลฝอยตลอดเวลาทำงาน ทั้งยังมีหน่วยงานราชการหลายหน่วยงานมาตรวจสอบอยู่เป็นประจำ ภายหลังการร้องเรียนว่าเกิดกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรงจนประชาชนเดือดร้อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากบ่อฝังกลบมูลฝอยตำบลราชาเทวะ ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๑๘ คน ซึ่งเป็นข้าราชการจากกรุงเทพมหานคร กรมควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางพลี สาธารณสุขอำเภอบางพลี สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ องค์กรบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ รวม ๑๔ คน และตัวแทนหมู่บ้านไทยสมุทรและหมู่บ้านจามจรี รวม ๔ คน คณะกรรมการดังกล่าวได้ติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด ทำให้ปัญหากลิ่นเหม็นซึ่งมีเพียงเล็กน้อยได้รับการแก้ไข ความเดือดร้อนตามคำฟ้องคดีนี้มีได้เกิดจากกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรงของขยะมูลฝอยที่นำมาฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ เพียงแต่เกิดจากกลิ่นตามธรรมชาติของขยะมูลฝอยซึ่งมีของเน่าเสียและสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอยดังกล่าวก็ไม่มีกลิ่นเหม็นถึงขั้นรุนแรง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่า กรมควบคุมมลพิษให้ความเห็นเกี่ยวกับที่ดินขนาดเนื้อที่ ๒๐๐ ไร่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่ามีศักยภาพที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะได้ ซึ่งคำว่ามีศักยภาพหมายถึงมีพื้นที่กว้างมากพอเท่านั้น มิได้ให้ความเห็นรับรองในเชิงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ว่าเหมาะสมที่จะใช้กำจัดขยะมูลฝอย ทั้งยังได้ให้ความเห็นว่ามีโอกาสที่จะก่อปัญหามลภาวะแก่ประชาชนได้ กรมควบคุมมลพิษจึงได้ระบุข้อพึงปฏิบัติไว้ ๖ ข้อ แต่ในทางปฏิบัติเพียงข้อแรกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้แล้ว เพราะรถบรรทุกขยะจะมีน้ำเสียไหลจากรถอยู่เสมอ และสภาพพื้นที่โดยรอบบริเวณสถานที่ฝังกลบขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นั้น มีหมู่บ้านหลายหมู่บ้าน

เช่น หมู่บ้านปาร์ควิว หมู่บ้านจามจรี หมู่บ้านไทยสมุทร วัด โรงเรียน อยู่โดยรอบ ซึ่งจากการตรวจสอบพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พบว่า ตั้งแต่เริ่มมีการทิ้งขยะมูลฝอย ก็มีปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นของขยะมูลฝอยมาโดยตลอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รับว่าจะทำการแก้ไขเรื่องกลิ่น แต่ก็ไม่ยอมแก้ไขอย่างต่อเนื่อง พอเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบแต่ละครั้งจะทำการแก้ไขในวันนั้น ต่อมาก็เหม็นเหมือนเดิม ดังคำชี้แจงของรองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษที่ชี้แจงต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมภาคลุ่มภูมิติสภาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๔ ว่า กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบพบว่า มีกลิ่นเหม็นจากสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยจริง ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหามาได้ และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานจังหวัดสมุทรปราการได้ลงพื้นที่สำรวจเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ก็ยอมรับว่าการฝังกลบขยะมูลฝอยมีกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนโดยรอบพื้นที่จริง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การว่า มีวิศวกรหลายคน และมีทีมงานหลายทีมคอยดูแลการฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ และได้ดำเนินการอย่างสุดความสามารถแล้ว แต่ยังมีกลิ่นเหม็นรบกวนชาวบ้าน เพราะเกิดจากกลิ่นตามธรรมชาติของขยะมูลฝอย ซึ่งมีของเน่าเสียและสิ่งปนเปื้อน นั้น เท่ากับเป็นการพิสูจน์ว่าปริมาณขยะมูลฝอยที่มากมาวันละกว่า ๓,๕๐๐ ตันเช่นนี้ ไม่มีวิธีการใดที่ถูกสุขลักษณะจะสามารถดำเนินการไม่ให้มีผลกระทบต่ออากาศหายใจของประชาชนได้ การนำขยะมูลฝอยปริมาณมากดังกล่าวมาทิ้งในพื้นที่ตำบลราชาเทวะจึงไม่เหมาะสม และต้องยุติการดำเนินการโดยเร็วที่สุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากกฎหมายผังเมืองฉบับเก่า คือ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ และฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)ฯ หรือฉบับใหม่ คือ กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ทุกเขตพื้นที่ของผังเมืองสมุทรปราการ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่สีเหลืองหนาแน่นน้อย สีส้มหนาแน่นปานกลาง สีน้ำตาลหนาแน่นมาก สีแดงเขตพาณิชยกรรม ต่างห้ามประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยทั้งสิ้นทุกพื้นที่ แสดงว่าการกำจัดขยะมูลฝอยไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการได้ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การเพิ่มเติมโดยยืนยันข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันกับที่ได้ให้การไว้

ศาลปกครองชั้นต้นนัดไต่สวนคู่กรณี ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)ฯ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ และ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำขยะมูลฝอยมากำจัดโดยวิธีฝังกลบในเขตพื้นที่ตำบลราชาเทวะได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ตรวจสอบ

เรื่องกลิ่นเหม็นจากการฝังกลบขยะมูลฝอยตั้งแต่มีการร้องเรียนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ วัดค่าเฉลี่ยระดับกลิ่นจากการตรวจสอบของผู้ควบคุมงานและประชาชนในแต่ละช่วงเวลา ที่หมู่บ้านจามจรี หมู่บ้านไทยสมุทร ชุมชนหมู่ที่ ๖ โรงแรมแกรนด์อินคา ชุมชนหมู่ที่ ๑๑ และหมู่บ้านลิลลี่วิลล์ โดยแบ่งเป็น ๕ ระดับ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง แต่หลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวิธีการคุ้มครอง เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยลดลงอยู่ในระดับไม่มีกลิ่นหรือมีกลิ่นน้อยมาก และจะดำเนินการตรวจวัดค่าเฉลี่ย เรื่องกลิ่นต่อเนื่องไปจนกว่าจะสิ้นสุดการฝังกลบขยะมูลฝอย ซึ่งยังดำเนินการไม่เต็มพื้นที่ และภายในเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการจัดทำ เครื่องอัดขยะและห่อพันด้วยพลาสติกจากโรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุชก่อนขนส่งมายัง บ่อกำจัดขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะ ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาเรื่องกลิ่นขยะได้มาก หรือ อาจจะทำให้ไม่มีกลิ่นขยะเลยก็ได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตามหนังสืออนุญาต ที่ ๗๒๑๐๑/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ หนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่โดยที่หนังสืออนุญาตที่ ๗๒๑๐๑/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ได้สิ้นสุดผลตามกฎหมายแล้ว เนื่องจากการอนุญาตดังกล่าวมีกำหนดเวลาหนึ่งปีตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๒๒ ของข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่มีความจำเป็นที่ศาลจะต้องมีคำสั่ง เพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งสามคำสั่งดังกล่าว สำหรับคำสั่งอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ยังมีผลบังคับอยู่นั้น ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวนั้นเสีย แต่เพื่อมิให้การเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่กำจัดขยะมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อันจะมีผลต่อ ประโยชน์ส่วนรวม จึงให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และในระหว่างที่ หนังสืออนุญาตลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ยังมีผลใช้บังคับอยู่นั้น ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ใช้อ่านจ...

ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ควบคุมดูแลมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นของมูลฝอยอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย ในบริเวณใกล้เคียง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลโดยเคร่งครัด

สำหรับข้อหาในประเด็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัตินั้น ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยก่อเหตุรำคาญ แก่ผู้ฟ้องคดีและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง และเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยปล่อยให้ละเลยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย โดยวิธีฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้อยู่อาศัย บริเวณใกล้เคียง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย แต่เนื่องจากศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ แล้ว อีกทั้งปรากฏว่าเหตุรำคาญจากกลิ่นที่เกิดจากการประกอบการ กำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้หมดสิ้นไปแล้ว เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ปฏิบัติตาม คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้สั่งตามคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครอง เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ จึงไม่มีความจำเป็นต้องออกคำสั่งบังคับใด ๆ อีก ข้อหาในประเด็นนี้จึงให้จำหน่ายคดีในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษา และคำสั่งบังคับของศาลปกครองชั้นต้น โดยในประเด็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในส่วนนี้ แต่การที่ศาลปกครองชั้นต้น เพียงแต่มีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตโดยมิได้มีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ย้ายที่ฝังกลบมูลฝอย ออกไปจากพื้นที่ตำบลราชาเทวะตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม เท่ากับศาลปกครองชั้นต้น ยังมีได้มีคำพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม และการที่ศาลปกครองชั้นต้น ให้การเพิกถอนมีผลในวันที่ใบอนุญาตจะหมดอายุลงในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ เท่ากับ

/มีคำพิพากษา...

มีคำพิพากษาเพิกถอนสิ่งที่กำลังจะหมดอายุในอีก ๑๖ วันข้างหน้า ซึ่งไม่ใช่ประเด็นตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม นอกจากนี้ ความเดือดร้อนหรือเสียหายที่แท้จริงของผู้ฟ้องคดีทั้งสามเกิดจากโครงการผังกลบขยะราชาเทวะ ซึ่งเป็นโครงการที่เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก และเป็นโครงการที่เกิดขึ้นโดยขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับเร่งรัดผลักดันให้มีการแก้ไขผังเมืองโดยมิชอบเพื่อช่วยเหลือโครงการดังกล่าว จึงเป็นกฎกระทรวงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจหยิบยกขึ้นเพิกถอนกฎกระทรวงดังกล่าวได้โดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงขอถือคำอุทธรณ์นี้เป็นคำร้องให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาเพิกถอนกฎกระทรวงดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามนำสืบชัดเจนว่า โครงการผังกลบขยะราชาเทวะเป็นโครงการที่ขัดแย้งต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างชัดเจน เพราะการนำขยะสดจำนวนมากกว่า ๓,๕๐๐ ตันต่อวันมาฝังกลบท่ามกลางชุมชนใกล้เคียงนั้นเป็นปฏิบัติการที่ไม่อาจแก้ไขหรือหลีกเลี่ยงความเดือดร้อนรำคาญที่จะเกิดแก่ประชาชนได้เลย โครงการดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นโครงการที่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและชาวบ้านได้รับความทุกข์ทรมานทางอากาศหายใจเนื่องมาจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกตัดสินใจนำขยะมูลฝอยมาฝังกลบในพื้นที่ตำบลราชาเทวะจึงเป็นการกระทำที่ปราศจากเหตุผล เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบ ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยรับรองดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการผิดพลาด ผู้ฟ้องคดีทั้งสามนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้วินิจฉัยว่า โครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ขัดต่อกฎหมายและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดี ๖ ปิดโครงการนี้ หรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ หรือออกคำสั่งโดยตรงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปิดโครงการนี้ในทันที อีกทั้งการที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เหตุรำคาญจากกลิ่นที่เกิดจากการประกอบการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ หมดสิ้นไปแล้วนั้น ไม่เป็นความจริง เพราะความเดือดร้อนรำคาญทางอากาศหายใจของประชาชนบริเวณรอบสถานที่กำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังมีกลิ่นเหม็นอยู่ถึงปัจจุบัน

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกย้ายที่ฝั่งกลบขยะมูลฝอยออกไปให้พ้นจากท้องที่ตำบลราชาเทวะภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำพิพากษาหรือคำสั่ง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกดำเนินการกำจัดกลิ่นเหม็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการฝั่งกลบขยะมูลฝอยให้หมดภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีผลบังคับในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมาทิ้งที่บ่อฝั่งกลบขยะราชาเทวะได้อีก ตามใบอนุญาตลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และใบอนุญาตนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเดิม การออกใบอนุญาตดังกล่าวเสมือนเป็นการหักล้างคำพิพากษาโดยสิ้นเชิง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งแจ้งความต่อสถานีตำรวจภูธรตำบลราชาเทวะให้ตรวจสอบความถูกต้องของใบอนุญาตดังกล่าว อีกทั้งใบอนุญาตฉบับใหม่นี้อ้างถึงรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับการตรวจสอบจากกรมควบคุมมลพิษแล้วทั้งที่ไม่เป็นความจริง เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทราบว่ากรมควบคุมมลพิษไม่มีอำนาจและไม่เคยได้รับรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากโครงการบ่อฝั่งกลบขยะราชาเทวะตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๔/๒๗๐๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าโครงการใดของรัฐหรือเอกชนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนอย่างร้ายแรง ต้องทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและจัดทำประชาพิจารณ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิรับรู้และตัดสินใจร่วมด้วย แต่ไม่เคยเกิดขึ้นเลยในตำบลราชาเทวะ นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อ้างว่าได้นำกากขยะที่รีดน้ำเสร็จแล้วพันด้วยพลาสติกก่อนทำการขนย้าย ทำให้ไม่มีกลิ่นเหม็นและไม่มีน้ำเสีย นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะยังไม่มี การกระทำการดังที่อ้างต่อศาลเลย และปัจจุบันรถขนขยะมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ก็ยังใช้วิธีการขนย้ายแบบเดิม เศษขยะก็ยังร่วงหล่นบนถนนสาธารณะจนเกือบจะเป็นปกติ รวมทั้งกลิ่นเหม็นและน้ำเสียก็ยังคงสภาพอยู่เช่นเดิม หากได้มีการเปลี่ยนแปลงไม่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาให้ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพราะมิได้ละเลยต่อหน้าที่ กับให้จำหน่ายคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประเด็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้จำหน่ายคดีในข้อหาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ และการที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ออกคำสั่งบังคับให้ย้ายที่ฝั่งกลบมูลฝอยออกไปจากพื้นที่ตำบลราชาเทวะ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามชอบแล้ว เนื่องจากเป็นคำสั่งบังคับนอกประเด็นตามคำฟ้อง อีกทั้งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ มิได้ห้ามพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ทิ้งขยะ

การที่มีโครงการฝังกลบขยะราชาเทวะก็เพื่อแก้ไขปัญหากำจัดขยะมูลฝอยของตำบลต่าง ๆ ในอำเภอบางพลี และการกำจัดขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม หากผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่ากฎกระทรวงฉบับใดไม่ถูกต้องหรือขัดต่อกฎหมาย ก็สามารถฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีต่างหากได้ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาเพิกถอนกฎกระทรวงจึงไม่ชอบเพราะคดีไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่จะอุทธรณ์ในประเด็นนี้ได้ ทั้งไม่เป็นประเด็นที่กล่าวกันมาในศาลปกครองชั้นต้นอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะมีหน้าที่จัดเก็บขยะตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงสามารถใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินกิจการฝังกลบขยะได้ แต่การอนุญาตต้องถูกต้องตามกฎหมายและใช้ดุลพินิจกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ให้เหมาะสมเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนในพื้นที่ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อส่วนรวมและประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยรับรองดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อีกทั้งศาลปกครองชั้นต้นไม่มีอำนาจออกคำสั่งให้ปิดโครงการฝังกลบขยะราชาเทวะหรือสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นจำหน่ายคดีไปแล้ว เลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งสามมิได้เป็นคู่สัญญาที่ได้รับความเสียหายหรืออาจจะเสียหายจากสัญญา ศาลจึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าบริเวณบ่อฝังกลบขยะยังคงมีกลิ่นอยู่นั้น จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้นปรากฏว่ากลิ่นได้ลดลงตามลำดับจนเหตุรำคาญจากกลิ่นที่เกิดจากการประกอบการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ หดสิ้นไปแล้ว เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้สั่งตามคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ใช้วิธีการห่อขยะ

(Wrapping) เพื่อกำจัดกลิ่นเหม็นของขยะด้วย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นด้วยกับศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กำจัดขยะมูลฝอยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และสั่งจำหน่ายคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในประเด็นดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ปิดโครงการฝังกลบขยะคดีนี้ เพราะการกำจัดขยะมูลฝอยเป็นบริการสาธารณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย และศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นก็ไม่มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เพราะศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี และจำหน่ายคดีในข้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไปแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แก้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะได้กระทำโดยถูกต้องตามกฎหมาย เพราะพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)ฯ กำหนดข้อยกเว้นให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการกำจัดมูลฝอยได้ในกรณีเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เฉพาะในบริเวณที่ดินที่กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวกำหนด และที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ก็อยู่ในบริเวณที่กำหนดดังกล่าว โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๓ ต่อมา มีการประกาศใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้พื้นที่ในตำบลราชาเทวะเป็นที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ซึ่งข้อ ๖ ของกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว กำหนดให้เป็นสีแดง เป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรม และข้อ ๑๐ วรรคสี่ (๔) ของกฎกระทรวงฉบับเดียวกันกำหนดห้ามการใช้ประโยชน์เพื่อการกำจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เฉพาะที่ดินบริเวณเดียวกันกับที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓)ฯ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ ดังนั้น โครงการฝังกลบขยะมูลฝอยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นผู้ดำเนินการ จึงไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และการแก้ไขผังเมืองดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว อีกทั้งการประกอบกิจการฝังกลบขยะมูลฝอยที่

/ตำบลราชาเทวะ...

ตำบลดงราชเทวะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นั้น ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมทั้งข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบลดงราชเทวะ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างเคร่งครัด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการควบคุมการประกอบกิจการและตรวจสอบมาตรการควบคุมมลพิษและฝังกลบขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนใกล้เคียง ทั้งก่อนออกไปอนุญาต และตลอดเวลาที่ใบอนุญาตมีผลบังคับใช้ และได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการแก้ไขวิธีการฝังกลบเพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและไม่เกิดกลิ่นเหม็น โครงการฝังกลบขยะที่ตำบลดงราชเทวะจึงดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมาย ไม่มีเหตุให้ย้ายโครงการฝังกลบขยะไปยังสถานที่อื่น ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามขอถือเอาคำอุทธรณ์เป็นคำร้องให้ศาลปกครองสูงสุดเพิกถอนกฎกระทรวงนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่เคยยกเหตุดังกล่าวขึ้นว่าในศาลปกครองชั้นต้นมาก่อน และอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่ระบุให้ชัดแจ้งว่าเป็นกฎกระทรวงฉบับใด หรือกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขฉบับใดให้ชัดเจน

เหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็นที่เกิดจากการประกอบกิจการกำจัดขยะมูลฝอยที่ตำบลดงราชเทวะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้เหตุผลว่า การฝังกลบขยะมูลฝอยจำนวน ๓,๕๐๐ ตันต่อวัน ไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวนต่อประชาชน นั้น เป็นเพียงความเชื่อของผู้ฟ้องคดีทั้งสามโดยปราศจากเหตุผลหรือข้อเท็จจริงอันเชื่อถือได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการขนส่งและฝังกลบขยะมูลฝอยตามสัญญาและตามหลักวิชาการมาโดยตลอดตั้งแต่ต้น และเมื่อมีการร้องเรียนไม่ว่าจะเป็นจริงหรือเป็นเท็จก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ก็จะมีรับดำเนินการใช้มาตรการต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาตามข้อร้องเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการภายใต้เงื่อนไขและมาตรการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ทุกประการ รวมทั้งมาตรการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ร่วมกับนักวิชาการคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้คิดค้นโครงการแก้ปัญหาการขนถ่ายขยะมูลฝอยเพื่อไม่ให้มีปัญหาคู่ต่อสิ่งแวดล้อม โดยจัดเตรียมโครงการเพื่อป้องกันการส่งกลิ่นเหม็นของขยะมูลฝอยในขณะที่ขนย้ายจากโรงกำจัดมูลฝอยอ่อนนุชไปที่ตำบลดงราชเทวะ และในการฝังกลบแบบถาวรโดยการบดอัดขยะมูลฝอยเพื่อรีดน้ำออกและนำกากขยะที่รีดน้ำเสร็จแล้วพันด้วยพลาสติกก่อนทำการขนย้าย ซึ่งจะทำให้ไม่ส่งกลิ่นเหม็นและไม่มีน้ำเสียระหว่างการขนส่งก่อนนำไปทำลาย

/โดยวิธีฝังกลบ...

โดยวิธีผังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่ตำบลราชาเทวะ และปัจจุบันกลิ่นรบกวนต่าง ๆ ก็ได้ถูกขจัดหมดสิ้นไปแล้ว ไม่ได้ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ชุมชนใกล้เคียงแต่อย่างใด

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ย้ายที่ผังกลบมูลฝอยออกไปให้พ้นจากท้องที่ตำบลราชาเทวะ และออกคำสั่งโดยตรงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปิดโครงการนี้ในทันที จะเป็นผลเสียมากกว่าผลดี ดังนี้

๑. ตามสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหน้าที่ขนถ่ายขยะมูลฝอยจากโรงกำจัดขยะมูลฝอยอ่อนนุช ไปยังสถานที่ผังกลบเพื่อกำจัด โดยมีหน้าที่เป็นผู้จัดหาสถานที่ในการผังกลบ ซึ่งต้องมีการจัดเตรียมการล่วงหน้า ในการจัดหาพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยอันเหมาะสม ทั้งขนาดพื้นที่และแหล่งที่ตั้ง ต้องขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการในพื้นที่นั้น และต้องก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีผังกลบ ณ สถานที่ทำลายขยะมูลฝอยแห่งใหม่ ยังไม่รวมถึงการขนย้ายวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักรกล และบุคลากรที่จะไปปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าหนึ่งปี เพื่อดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งขอใบอนุญาตต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องด้วย

๒. การปิดหรือย้ายโครงการผังกลบขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะในทันที ย่อมส่งผลกระทบต่อส่วนรวมโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ด้วยเหตุว่าขยะมูลฝอยที่นำมากำจัดที่ตำบลราชาเทวะนั้น เป็นขยะมูลฝอยที่รวบรวมจากบ้านเรือนของประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและตำบลราชาเทวะ ซึ่งมีปริมาณไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตันต่อวัน ขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังไม่สามารถจัดหาสถานที่แห่งอื่นเพื่อใช้เป็นที่ยทำลายขยะมูลฝอยโดยวิธีผังกลบขยะแทนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะได้ ปัญหาดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในกรุงเทพมหานครและตำบลราชาเทวะ ตลอดถึงประชาชนที่เข้ามาประกอบอาชีพหรือกิจกรรมในกรุงเทพมหานคร อันเนื่องจากจะมีขยะมูลฝอยที่รอการจัดเก็บค้างอยู่จำนวนมาก ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพอนามัยของชุมชนรวมถึงปัญหาสภาวะแวดล้อม และภาพพจน์ของกรุงเทพมหานคร ทั้งหน่วยงานราชการจะต้องสูญเสียงบประมาณมากขึ้น เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายในการจัดหาสถานที่ทำลายขยะมูลฝอยแห่งใหม่

๓. หากศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เลิกใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีผังกลบที่ตำบลราชาเทวะ จะก่อให้เกิดผลเสียหายยิ่งกว่าการที่อนุญาตให้กำจัดขยะโดยวิธีผังกลบที่ตำบลราชาเทวะต่อไป เพราะสถานที่กำจัดขยะโดยวิธีผังกลบที่ตำบลราชาเทวะนั้นมีสภาพเป็นบ่อหลุมลึกขนาดใหญ่ เมื่อเกิดฝนตกน้ำฝน

/จะไหลมารวมกัน...

จะไหลมารวมกันในหลุมฝังกลบขยะมูลฝอย เกิดการท่วมขังของน้ำ ทำให้ขยะมูลฝอยที่ถูกฝังกลบไว้ใต้พื้นดินเกิดการเน่าเสียและมีผลทำให้น้ำท่วมขังอยู่เน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งมีสาเหตุมาจากขบวนการในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบยังไม่สมบูรณ์ตามขั้นตอน หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังคงได้รับอนุญาตให้ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะต่อไป จะทำให้ขบวนการในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบสมบูรณ์และไม่ก่อให้เกิดปัญหากระทบต่อสภาวะแวดล้อม

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามและพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ปรับแผนการดำเนินการกำจัดมูลฝอย จากเดิมที่นำขยะมูลฝอยใส่รถบรรทุกสิบล้อปิดคลุมให้มิดชิดด้วยผ้าใบแล้วขนส่งไปฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ มาเป็นวิธีการใหม่โดยจะทำการคัดแยกขยะมูลฝอยที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุช แยกขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ออก ส่วนขยะที่จะกำจัดจะถูกนำไปบดอัดให้เป็นก้อนแล้วพันด้วยพลาสติกอย่างน้อยสองชั้นก่อน จึงขนส่งไปฝังกลบที่สถานที่ฝังกลบมูลฝอย วิธีการใหม่นี้จะทำให้ไม่เกิดปัญหาเรื่องกลิ่นอย่างสิ้นเชิง และจะไม่มีน้ำขยะมูลฝอย อันจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการสั่งซื้อเครื่องจักรพร้อมทั้งเตรียมการต่าง ๆ หากพร้อมก็จะดำเนินการทันที นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ที่ตำบลราชาเทวะในการกำจัดมูลฝอย มิเช่นนั้นจะเกิดปัญหาขยะมูลฝอยอย่างมากต่อกรุงเทพมหานคร อีกทั้งจะต้องผิติดสัญญาจ้าง และที่สำคัญสถานที่ฝังกลบที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ตามโครงการจะกลายเป็นสถานที่เกิดปัญหามลภาวะ แต่หากเสร็จสมบูรณ์ก็จะเรียบร้อยไม่เกิดปัญหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงต้องขออนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะเพื่อให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเดิม เนื่องจากใบอนุญาตเดิมมิได้กำหนดเงื่อนไขการดำเนินการตามใบอนุญาตไว้เท่านั้น และปัจจุบันมิได้มีความเดือดร้อนรำคาญอันเกิดจากสถานที่ฝังกลบมูลฝอยแห่งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะจึงออกใบอนุญาตฉบับใหม่ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำมูลฝอยมากำจัดที่ตำบลราชาเทวะได้ โดยกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติโดยเคร่งครัด เห็นได้ว่าเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยเคารพต่อคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น มิได้หักล้างคำพิพากษาของศาลโดยสิ้นเชิง และการกล่าวอ้างถึงรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามหนังสืออนุญาตลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งมีข้อความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖

/ได้ทำการ...

ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ตรวจสอบแล้ว เป็นข้อความจากหนังสือขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งหมายถึงที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่จะใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยกรมควบคุมมลพิษได้ตรวจสอบที่ดินแปลงดังกล่าวแล้ว ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๕๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ และกรมควบคุมมลพิษมีความเห็นว่า มีศักยภาพสามารถใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เคยเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะไว้ตั้งแต่การขออนุญาตครั้งแรกแล้ว อีกทั้งโครงการกำจัดมูลฝอยชุมชนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มิใช่มูลฝอยอุตสาหกรรมหรือมูลฝอยที่เป็นสารเคมีหรือสารพิษ ตามกฎหมายจึงไม่จำเป็นต้องทำประชาพิจารณ์ และไม่ใช้โครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนอย่างร้ายแรง ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้าง แต่เป็นการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนทั่วไป รวมถึงขยะมูลฝอยของประชาชนในตำบลราชาเทวะทั้งหมดด้วย นอกจากนี้ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและคำแถลงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มิได้ระบุว่าได้ทำการבודัดขยะรีดน้ำ และพันด้วยพลาสติกแล้ว แต่เป็นโครงการที่กำลังจะดำเนินการต่อไป เนื่องจากต้องทำตามขั้นตอนและต้องขอแก้ไขสัญญาที่กรุงเทพมหานคร รวมทั้งใช้เวลาในการส่งเครื่องจักรจากต่างประเทศ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า การขนย้ายขยะมูลฝอยมีเศษขยะร่วงหล่นบนถนนสาธารณะรวมทั้งกลิ่นเหม็นและน้ำเสียยังคงสภาพอยู่เช่นเดิม นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะการขนย้ายขยะมูลฝอยมีการปิดผ้าใบมิดชิดและมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมและป้องกันปัญหาต่าง ๆ แล้ว

ศาลปกครองสูงสุดได้ทำการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. นัดไต่สวนคู่กรณีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามหนังสือชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และบันทึกถ้อยคำพยาน ดังนี้

(๑) ภายหลังจากศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะได้จำนวน ๒ ฉบับ คือ ใบอนุญาตฉบับที่หนึ่ง ปรากฏตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ อนุญาตให้ใช้ที่ดินรวม ๑๓ โฉนด ได้แก่ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๒ เลขที่ ๑๓๗๓ เลขที่ ๑๓๗๔ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ เลขที่ ๓๕๐๐๕ เลขที่ ๖๖๔๒๐

/และเลขที่...

และเลขที่ ๙๕๙๔๗ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ รวมเนื้อที่ประมาณ ๒๕๐ ไร่ ซึ่งเป็นกรอนุญาตให้ใช้ที่ดินเพิ่มขึ้นจากการอนุญาตเดิมก่อนที่ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษา โดยที่ดินที่อนุญาตเพิ่มได้แก่ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๗๒ เลขที่ ๑๓๗๓ เลขที่ ๑๓๗๔ เลขที่ ๖๖๔๒๐ และเลขที่ ๙๕๙๔๗ ซึ่งใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุลงแล้ว และใบอนุญาตฉบับที่สอง ปรากฏตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ อนุญาตให้ใช้ที่ดิน ๑๑ โฉนด ได้แก่ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ เลขที่ ๓๕๐๐๕ เลขที่ ๖๖๔๒๑ และเลขที่ ๙๕๙๔๗ โดยมีที่ดินที่อนุญาตเพิ่มขึ้นจากการอนุญาตเดิมก่อนที่ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษา จำนวน ๒ โฉนด คือ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๖๔๒๑ และเลขที่ ๙๕๙๔๗ และใบอนุญาตฉบับนี้จะสิ้นอายุลงในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘

ใบอนุญาตทั้งสองฉบับดังกล่าวระบุว่า องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ได้นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการของผู้ขออนุญาตที่แท้จริง ซึ่งก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาประกอบการพิจารณาแล้ว และเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการรวมทั้งประชาชนส่วนรวม จึงอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการจัดเก็บ ขนส่ง และใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดในเอกสารแนบท้ายหนังสืออนุญาตโดยเคร่งครัด ซึ่งกำหนดไว้ ๒๑ ข้อ

ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ให้ถ้อยคำต่อศาลว่า เมื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กับกรุงเทพมหานครสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาจอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการฝังกลบขยะต่อไปอีก หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

(๒) ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากป้อมฝังกลบขยะตำบลราชาเทวะ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่งตั้ง ได้ประชุมจำนวน ๘ ครั้ง ซึ่งตามรายงานการประชุมดังกล่าว ปรากฏว่า คณะกรรมการฯ ได้ติดตามตรวจสอบสภาพของกลิ่นและน้ำเสียจากสถานที่ฝังกลบขยะราชาเทวะ รวมทั้งมีการให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในการแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นที่มีประชาชนร้องเรียนขึ้นอีกเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ และเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ และในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๗ สภาพของกลิ่นที่ตรวจสอบโดยผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และโดยผู้แทนชาวบ้าน ซึ่งตรวจสอบที่หมู่บ้านจามจรี หมู่บ้านไทยสมุทร หมู่บ้านลิลลกรีนวิลล์ ชุมชนหมู่ ๖ โรงแรมแกรนด์อินคำ และชุมชนหมู่ที่ ๑๑ ผลปรากฏว่า สภาพของกลิ่นไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยหรือน้อยมาก

/ซึ่งเจ้าหน้าที่...

ซึ่งเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ถ้อยคำต่อศาลว่า ปัจจุบันมีกลิ่นบ้างแต่ไม่มาก และเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษให้ถ้อยคำต่อศาลว่า ปัจจุบันกลิ่นของขยะเบาบางลงแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้ถ้อยคำต่อศาลว่า กลิ่นในปัจจุบันยังแรงเท่าเดิม แต่ระยะเวลาได้กลิ่นลดลง และจากการตรวจสอบกลิ่นเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบว่ามีกลิ่นเหม็นมากขึ้น และมีแมลงวันด้วย

(๓) สภาพที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะ เหลือพื้นที่รองรับปริมาณมูลฝอยได้อีกประมาณ ๑,๕๐๙,๖๙๑ ลูกบาศก์เมตร ใช้ระยะเวลาดำเนินการอีกประมาณหนึ่งปีหกเดือนถึงสองปี การฝังกลบก็จะเต็มพื้นที่ และสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

(๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยทั้งสองฝ่ายตกลงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทำการคัดแยก บดอัด และห่อมูลฝอย พร้อมขนมูลฝอยจากสถานที่ขนมูลฝอยที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ไปทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่สถานที่ฝังกลบมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะเริ่มดำเนินการได้ภายในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำต่อศาลว่า เมื่อดำเนินการคัดแยก บดอัด และห่อขยะมูลฝอยด้วยพลาสติกแล้ว ทำให้แยกน้ำออกจากขยะมูลฝอย แล้วจึงขนขยะมูลฝอยไปฝังกลบ จะทำให้ปัญหาหมดไปหรือมีน้อยมาก ขณะนี้เครื่องจักรติดตั้งเกือบสมบูรณ์แล้วและจะดำเนินการได้ประมาณกลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ ศักยภาพของเครื่องจักรที่ติดตั้งสามารถทำการขนขยะได้ตามสัญญาจ้าง และเมื่อสัญญาจ้างนี้สิ้นสุดลงแล้วแต่การฝังกลบยังไม่เต็มพื้นที่ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับการว่าจ้างต่อไป ก็อาจใช้พื้นที่ดังกล่าวฝังกลบมูลฝอยต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้ถ้อยคำต่อศาลว่า ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการบดอัดและห่อขยะได้ก็จะทำให้ลดปัญหาสภาพแวดล้อมและลดข้อขัดแย้งกับชุมชนได้มาก และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ถ้อยคำต่อศาลว่า ขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประกาศประกวดราคาแล้วสำหรับการกำจัดขยะมูลฝอยที่โรงงานอ่อนนุช มีผู้ยื่นประกวดราคาหนึ่งราย โดยเสนอฝังกลบที่จังหวัดฉะเชิงเทรา และมีที่ฝังกลบสำรองที่ตำบลราชาเทวะ สัญญาใหม่จะมีอายุสิบปี แม้สัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะสิ้นสุดลง ก็สามารถต่อสัญญาออกไปได้ตามความจำเป็น

(๕) สำหรับปัญหาเรื่องน้ำเสียนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้ถ้อยคำต่อศาลว่า ในช่วงฤดูฝนมีน้ำมากทำให้น้ำดูใส ไม่ดำเหมือนฤดูแล้ง เคยมีคนแจ้งว่าพบท่ออยู่ที่ใต้ฝ้า แต่ไม่ทราบว่ากรมควบคุมมลพิษเคยตรวจสอบหรือไม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษให้ถ้อยคำต่อศาลว่า มีการร้องเรียนเรื่องน้ำเสียหลายครั้ง กรมควบคุมมลพิษส่งเจ้าหน้าที่

ไปตรวจสอบ...

ไปตรวจสอบโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า โดยตรวจสอบทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ น้ำเสียไม่ได้เกิดจากบ่อบำบัดน้ำเสียของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖

๒. ศาลเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กรมควบคุมมลพิษ และกรมโยธาธิการและผังเมือง ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม ซึ่งได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ที่ดิน ๖ โฉนด เนื้อที่รวมกันประมาณ ๕๕ ไร่ ๔ ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๗๒ เลขที่ ๑๓๗๓ เลขที่ ๑๓๗๔ เลขที่ ๖๖๔๒๐ เลขที่ ๙๕๙๔๗ และเลขที่ ๖๖๔๒๑ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะได้ตามใบอนุญาต ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ นั้น เป็นที่ดินที่อยู่ภายในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ที่ได้รับยกเว้นให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกำจัดมูลฝอยได้ตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ (๔) ของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ เคยให้ความเห็นทางวิชาการไว้ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ๐๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ ว่า ที่ดินแปลงขนาดพื้นที่ ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นี่ฝังกลบขยะมูลฝอย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยื่นคำแถลงต่อศาลเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ความว่าการกำหนดพื้นที่ของผังเมืองเป็นสีต่าง ๆ เพื่อกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบกิจการต่าง ๆ นั้น เดิมการแบ่งพื้นที่ได้กำหนดไว้โดยรวมเป็นพื้นที่กว้าง ๆ ทำให้บางส่วนมีลักษณะไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ดังเห็นได้ว่าการแก้ไขผังเมืองให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นที่จังหวัดใดที่มีการกำหนดผังเมืองรวมไว้ ซึ่งในพื้นที่ตำบลราชาเทวะก็เช่นกัน บางส่วนเดิมกำหนดไว้เป็นพื้นที่สีม่วง ซึ่งเป็นประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า บางส่วนเป็นพื้นที่สีส้มซึ่งเป็นประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ และปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่สีม่วงและสีส้มทั้งหมดเป็นพื้นที่สีแดงซึ่งเป็นประเภทพาณิชยกรรม เห็นได้ว่า มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้สอยพื้นที่ของประชาชนโดยรวม โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายก่อนอนุมัติให้แก้ไขผังเมืองได้ สำหรับการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นั้น เป็นกิจการแก้ไขปัญหามลภาวะโดยกำจัดมูลฝอยของประชาชนซึ่งตามสภาพมีกลิ่นอยู่แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พยายามกำจัดและทำให้ไม่เกิดกลิ่นหรือเกิดกลิ่นน้อยที่สุด ซึ่งได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสุขลักษณะ โดยมีกรุงเทพมหานครกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังมีคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินการมาโดยตลอด และขณะนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทำการบำบัดมูลฝอยและห่อด้วยพลาสติกแล้ว โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ตามสัญญา

/กำหนด...

กำหนดให้กำจัดมูลฝอยวันละ ๑,๕๐๐ ตัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้บดอัดและห่อมูลฝอยวันละ ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ตัน แต่จำนวนมูลฝอยในแต่ละวันมีเกินกว่าที่กำหนดจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงจำเป็นต้องกำจัดมูลฝอยส่วนเกินให้หมดโดยวิธีฝังกลบแบบเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้สั่งซื้อเครื่องจักรสำหรับบดอัดและห่อมูลฝอยเพิ่มเติมแล้ว ซึ่งจะสามารถบดอัดและห่อมูลฝอยได้ทั้งหมด และปัจจุบันการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มิได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๗ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทำสัญญาว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ดำเนินการขนมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุช กรุงเทพมหานคร ไปทำลาย โดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และที่แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๔/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ เมื่อบ่อฝังกลบ มูลฝอยที่แขวงลำปลาทิวใกล้จะเต็มแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงจัดหาที่ดินแปลงใหม่ สำหรับใช้เป็นบ่อฝังกลบ และมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ถึงกรมควบคุมมลพิษ ขอให้พิจารณาความเหมาะสมของที่ดินจำนวน ๒ แปลง คือ แปลงขนาดประมาณ ๒๐๐ ไร่ และแปลงขนาดประมาณ ๕๐ ไร่ ที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจะใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบ ต่อมา กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือ ที่ วอ ๓๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่า ที่ดินแปลงที่มีพื้นที่ ๒๐๐ ไร่ มีศักยภาพที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลได้ ส่วนที่ดินแปลง ขนาดพื้นที่ ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอย และเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบ จึงเสนอให้ดำเนินการดังนี้ (๑) จะต้องระมัดระวังในการขนส่งมูลฝอยและขนส่งดิน โดยใช้เส้นทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพการจราจรและต้องมีระบบป้องกันการรั่วไหล ของน้ำเสียจากรถบรรทุกลงบนพื้นถนน (๒) ในการก่อสร้างบ่อฝังกลบมูลฝอย ต้องระมัดระวังดังนี้ (๒.๑) การสูบน้ำที่ขังออกจากพื้นที่ต้องมีการจัดเตรียมแผนงาน ในรายละเอียด เช่น สัรวจปริมาณน้ำที่คลองสามารถรับได้และเส้นทางระบายน้ำ ในคลองออกสู่แม่น้ำ เพื่อเป็นการป้องกันน้ำท่วมคลองส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัย อยู่ริมคลอง (๒.๒) การขุดดิน ขนดิน และการเตรียมพื้นที่ชั้นล่างบ่อฝังกลบมูลฝอย

ต้องมีระบบป้องกันผลกระทบทั้งจากฝุ่น เสียงดัง และความสั่นสะเทือน (๓) ในระหว่างดำเนินการฝังกลบมูลฝอยจะต้องดำเนินการโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ และต้องมีมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนจะต้องมีการจัดเตรียมวัสดุกลบทับมูลฝอย และทำการกลบทับให้เสร็จสิ้นในแต่ละวัน (๔) มาตรการป้องกันผลกระทบในแต่ละด้าน ได้แก่ กลิ่นเหม็น แผลง น้ำเสียจากกองมูลฝอยและผลกระทบต่อทัศนียภาพ จะต้องยึดถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด (๕) ต้องติดตามตรวจสอบและรายงานผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและประชาชนอย่างต่อเนื่อง พร้อมแจ้งผลให้กรมควบคุมมลพิษทราบโดยตรง และ (๖) ในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนจะต้องแจ้งให้กรมควบคุมมลพิษทราบ และสามารถร่วมตรวจสอบให้เป็นไปตามข้อเสนอด้านเทคนิคและข้อเสนอเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖

ในขณะนั้นมีการประกาศใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๒ กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นพื้นที่สีส้ม ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ซึ่งตามข้อ ๘ (๙) ของกฎกระทรวงดังกล่าว ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย

เมื่อได้รับหนังสือจากกรมควบคุมมลพิษดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตนำมูลฝอยมาทำลายโดยวิธีฝังกลบในที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ และเลขที่ ๓๕๐๐๕ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ รวม ๙ โฉนด ซึ่งมีพื้นที่รวมกันประมาณ ๒๐๐ ไร่ โดยอ้างความเห็นของกรมควบคุมมลพิษตามหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ และยืนยันว่าจะดำเนินการตามหลักวิชาการที่เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษทุกประการ และจะระมัดระวังการขนส่งมูลฝอยมิให้ตกหล่นก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จะปฏิบัติตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด สภาองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ประชุมพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยินดีให้นำมูลฝอยที่จัดเก็บในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะทั้งหมดมาฝังกลบในพื้นที่นี้ได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และยินยอมโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวน ๕ ไร่ ของพื้นที่ฝังกลบมูลฝอยซึ่งดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วให้องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะเพื่อใช้เป็นสถานที่ราชการต่อไป สภาองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการ

/นำมูลฝอย...

นำมูลฝอยมาทำลายโดยวิธีฝังกลบได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงออกใบอนุญาตตามหนังสือที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินตามโฉนดที่ดิน ๙ โฉนด ดังกล่าวเป็นที่ฝังกลบมูลฝอยได้ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๑๙๔๒๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะต้องยึดถือและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะทุกประการรวมทั้งให้ทำความเข้าใจกับประชาชน ที่ดินแปลงดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะนำมูลฝอยมาทำลายโดยวิธีฝังกลบได้ตามเสนอ

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ บริเวณตำบลราชาเทวะ เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญาที่ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่ที่ดินดังกล่าวตามผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในพื้นที่สีส้มซึ่งกำหนดเป็นประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ห้ามใช้กำจัดมูลฝอย จึงขอให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่สีม่วง ประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า เพื่อให้สามารถกำจัดมูลฝอยได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุดที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๖๖ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงอธิบดีกรมการผังเมือง ขอเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ดังกล่าวจากพื้นที่สีส้มเป็นพื้นที่สีม่วง กรมการผังเมืองมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานผังเมืองจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาให้ความเห็น ขณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธาน พิจารณาแล้วให้ความเห็นชอบปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๖/๒๗๒๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ แจ้งกรมการผังเมืองว่า ที่ประชุมคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการ มีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (สีส้ม) หมายเลข ๒.๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) และการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม (สีแดง) หมายเลข ๔.๑ ในผังเมืองรวมสมุทรปราการ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๑ ซึ่งจะใช้บังคับแทนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ดังกล่าว ให้สามารถใช้เป็นสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยได้ เฉพาะแปลงที่ดิน ๙ โฉนดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ และเลขที่ ๓๕๐๐๕ ซึ่งก่อนหน้านั้น

/ในวันที่...

ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้จดทะเบียนซื้อที่ดินทั้ง ๙ โฉนด ดังกล่าว เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖

กรมการผังเมืองนำเรื่องเสนอคณะกรรมการผังเมืองพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะหลายประการ โดยกรมการผังเมืองบางคนเห็นว่า ตามหลักวิชาผังเมืองพื้นที่ดังกล่าวไม่ควรอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้เป็นพื้นที่กำจัดมูลฝอยเนื่องจากสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันและทิศทางการพัฒนาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และลมตะวันออกเฉียงเหนือจะพัดผ่านพื้นที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดมลภาวะส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณนั้นแน่นอน ควรจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมมากกว่านี้ แต่กรมการผังเมืองบางคนเห็นด้วยกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าว โดยเห็นว่าโครงการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีความพร้อมและได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเรื่องดังกล่าวถือเป็นประโยชน์แห่งรัฐโดยตรง ที่ประชุมคณะกรรมการผังเมืองมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสานกรมควบคุมมลพิษขอคำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรว่า โครงการดังกล่าวไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการผังเมืองเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการผังเมือง สรุปได้ว่า การขอแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สามารถกำจัดมูลฝอยได้ไม่ใช่เพื่อประโยชน์เฉพาะกรุงเทพมหานคร แต่เพื่อประโยชน์ของจังหวัดสมุทรปราการในการนำมูลฝอยมากำจัดในสถานที่ฝังกลบดังกล่าวด้วย เพราะภายในจังหวัดสมุทรปราการมีปัญหาการกำจัดมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งมูลฝอยส่วนใหญ่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล นำไปทิ้งในบ่อดินของเอกชนทำให้น้ำใต้ดินเสียและต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับเจ้าของบ่อดินจำนวนมาก แต่การฝังกลบในโครงการดังกล่าวเอกชนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดและอยู่ภายใต้การควบคุมของกรมควบคุมมลพิษ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการ ส่วนผู้แทนกรมควบคุมมลพิษซึ่งแจ้งสรุปได้ว่า กรมควบคุมมลพิษได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบพื้นที่โดยมีหลักเกณฑ์การตรวจสอบที่พิจารณาถึงความเหมาะสมและคุณภาพของดินในพื้นที่ ระดับความลึกของชั้นน้ำใต้ดิน และสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบ พบว่าคุณภาพดินบริเวณดังกล่าวเป็นดินเหนียวที่ชั้น ๑๙ ถึง ๓๐ เมตร ส่วนระดับความลึกของชั้นน้ำใต้ดินประมาณ ๒๐ ถึง ๒๑ เมตร พื้นที่บริเวณดังกล่าวมีการขุดเป็นบ่อดินไปแล้วลึกประมาณ ๑๕ ถึง ๑๘ เมตร หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดให้ชั้นล่างสุดของการฝังกลบขยะอยู่ห่างจากชั้นน้ำใต้ดินประมาณ ๑ เมตร ซึ่งระดับของพื้นที่ที่ลึกสุดอยู่ในเกณฑ์ ๑๘ เมตร เนื่องจากการฝังกลบขยะจะต้องมีการใช้ดินกดทับขยะ

/แต่สถานที่...

แต่สถานที่ดังกล่าวไม่มีดินที่จะใช้ฝังกลบขยะ ต้องใช้แหล่งดินจากจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นบ่อดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ และอาจมีปัญหาเรื่องการกีดกันเพราะจำเป็นจะต้องมีการกีดกันวันต่อวันเพื่อป้องกันกลิ่นที่จะเกิดขึ้น การป้องกันปัญหาน้ำท่วมให้มีการก่อสร้างคันดินรอบพื้นที่ หากจะดำเนินการขณะนี้ต้องมีการเตรียมมาตรการต่าง ๆ เช่น การตรวจสอบสภาพและความสามารถของคลองโดยรอบที่เป็นแหล่งรับน้ำ ความสามารถในการสูบน้ำในแต่ละวัน การออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสียที่เกิดขึ้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในเรื่องมาตรการติดตามตรวจสอบระหว่างการดำเนินงาน มีการตรวจสอบเปรียบเทียบคุณภาพน้ำที่เกิดขึ้นหลังการฝังกลบขยะ ถ้าพบว่ามีมลพิษปนเปื้อนของแหล่งน้ำต้องกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน เรื่องเส้นทางการขนส่งขยะจะต้องมีการกำหนดเส้นทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสาธารณชน และแบบของรถขนขยะต้องได้มาตรฐานที่ไม่ก่อให้เกิดน้ำเสียไหลลงสู่พื้นถนน คณะกรรมการผังเมืองพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ความต้องการใช้พื้นที่ฝังกลบขยะมีความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งเจ้าของท้องที่รับรองว่ามีการรบกวนน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ว่าง แม้จะมีชุมชนก็เบาบาง แต่ท้องที่ควรรับดำเนินการเป็นโครงการระยะสั้นไม่เกินสิบปี หากใช้เวลานานการขยายตัวของชุมชนจะมีมากขึ้นเป็นลำดับ และควรมีมาตรการรองรับหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง และมีมติเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของกฎกระทรวงและร่างกฎกระทรวงฉบับข้างต้น ให้สามารถดำเนินกิจการกำจัดมูลฝอยได้ ยกเว้นขยะสารพิษ โดยกำหนดเขตตามแนวคลองและเส้นแบ่งเขตจังหวัด ภายใต้เงื่อนไขของจังหวัดสมุทรปราการและการควบคุมดูแลตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษ และให้นำข้อกำหนดที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้วไปปิดประกาศเป็นเวลาเก้าสิบวัน ตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้เพิ่มข้อกำหนดในสัญญาว่าจ้างให้มีแผ่นพลาสติกกรองภายในบริเวณบ่อฝังกลบขยะทั้งกับบ่อและด้านข้างของบ่อด้วย เพื่อมิให้น้ำเสียซึมออกไปปนเปื้อนกับน้ำใต้ดิน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า มีการปิดประกาศกรมการผังเมือง เรื่อง เชิญชวนให้มีส่วนร่วมได้เสียไปตรวจดูแผนที่ แผนผัง และข้อกำหนดของผังเมืองรวมสมุทรปราการที่จะแก้ไขเพิ่มเติม โดยให้ผู้มีส่วนร่วมได้เสียคัดค้านได้ภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ กรมการผังเมือง ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ ที่ว่าการอำเภอบางพลี ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และสำนักงานผังเมืองจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเมื่อครบกำหนดไม่มีผู้คัดค้าน คณะกรรมการผังเมือง

/จึงดำเนินการ...

จึงดำเนินการแก้ไขข้อกำหนดผังเมืองรวมสมุทรปราการดังกล่าว โดยได้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีอนุวัติ
ในหลักการและส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตามขั้นตอนของการออกกฎกระทรวง

ต่อมา มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓
(พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ ครั้งที่ ๑ ออกไปอีกหนึ่งปี โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐๗ (พ.ศ. ๒๕๔๒)ฯ
ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เริ่มดำเนินการขนขยะมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายมูลฝอย
อ่อนนุชมาทิ้งในที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยเมื่อปลาย
เดือนธันวาคม ๒๕๔๒ และในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ประชาชนหมู่บ้านจามจรี
มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นครั้งแรก
ว่าได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นของขยะมูลฝอย ขอให้ระงับการนำขยะมูลฝอยมาทิ้ง
ในบริเวณดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาระงับเหตุเดือดร้อน
ของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็น
เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้ข้อสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ว่าจะไปดำเนินการปรับปรุง
การฝังกลบขยะมูลฝอยเพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน โดย (๑) เร่งฝังกลบขยะมูลฝอย
ให้เร็วที่สุดเพื่อให้ขยะสัมผัสอากาศน้อยที่สุด (๒) ฉีดสารชีวภาพ EM เพื่อระงับกลิ่น
ให้มีความถี่มากขึ้นเป็นวันละ ๕ ครั้งและ (๓) จัดส่งเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖
คอยสำรวจพื้นที่ในเรื่องกลิ่นรบกวนในหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๘๗๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓
อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะได้
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะได้
เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ โดยสำนักรักษาความสะอาด มีหนังสือ
ที่ กท ๕๐๐๕/๑๕๐๘ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบสำเนาหนังสือ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๘๗๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินเก่าโฉนดที่อ้างถึงข้างต้นเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอย
ว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องแท้จริงหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๗๓๖๕
ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓ แจ้งยืนยันว่า สำเนาหนังสือจังหวัดสมุทรปราการดังกล่าว
เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสารจากต้นฉบับซึ่งออกโดยจังหวัดสมุทรปราการจริง และในวันที่
๒๔ เมษายน ๒๕๔๓ ชาวบ้านได้มีหนังสือร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็น
ของขยะมูลฝอยอีก ต่อมา กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือ ที่ วว ๐๓๐๑(๑)/๓๖๘๘ ลงวันที่

/๘ มิถุนายน...

๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ แจ้งปลัดกรุงเทพมหานครว่า ได้รับการร้องเรียนจากราษฎร ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ปรากฏว่า สถานที่กำจัดมูลฝอยมีน้ำชะมูลฝอยขังบนกองฝังกลบมูลฝอยและเกิดฟองก๊าซซึ่งอาจเกิดจากการปิดชั้นฝังกลบมูลฝอยด้วยชั้นดินมีความหนาไม่เพียงพอเป็นเหตุให้เกิดก๊าซและกลิ่นเหม็น จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทำการฝังกลบมูลฝอย ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและควบคุมมิให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ต่อมา มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ครั้งที่ ๒ ออกไปอีกหนึ่งปี โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ ในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามสัญญาเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ เพื่อจ้างเหมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขนมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชและนำไปทำลายโดยวิธีฝังกลบ อย่างถูกสุขลักษณะ ณ สถานที่ฝังกลบมูลฝอย ซึ่งเป็นที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะ และต่อมามีประกาศกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออก ตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (๙) ของข้อ ๘ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) กำหนดข้อยกเว้นให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อทำการกำจัดมูลฝอย ได้ในกรณีเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือได้รับใบอนุญาต ให้ดำเนินการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เฉพาะในบริเวณที่ดิน ที่ทิศเหนือจดแนวเขตผังเมืองรวมด้านเหนือซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่าง จังหวัดสมุทรปราการกับกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันออกจดคลองสาธารณะฝั่งตะวันตกและ คลองบัวลอยฝั่งตะวันตก ด้านใต้จดคลองบัวกระาะฝั่งเหนือ และด้านตะวันตกจดคลองบัวกระาะฝั่ง ตะวันออก มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทั้ง ๙ โฉนดที่ใช้ฝังกลบมูลฝอยอยู่ในบริเวณดังกล่าว

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ชาวบ้านหมู่บ้านจามจรีร้องเรียนอีกครั้งว่า ได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็นจากสถานที่กำจัดมูลฝอย มีการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมประชุมหารือกับชาวบ้าน ที่ประชุมขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการให้ถูกหลักวิชาการ ในการฝังกลบ และไม่ให้มีกลิ่นเหม็นรบกวนชาวบ้านอีก หากแก้ไขไม่ได้ให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อบออนุญาต ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยต่อไปได้ โดยเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการ ถูกต้องตามคำแนะนำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือลงวันที่

๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ว่า การดำเนินการขนและกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีสภาพที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณใกล้เคียงได้ เพราะจากการตรวจสอบพบว่ามีกลิ่นเหม็นเกิดขึ้นในบริเวณพื้นที่ฝังกลบ ๓ แห่ง คือ บริเวณที่มีการฝังกลบเสร็จแล้วและใช้ดินกลบทับ เกิดรอยแยกบริเวณดินชั้นสุดท้าย ทำให้ก๊าซลอยออกมาตามรอยแยก บริเวณพื้นที่ฝังกลบที่ยังไม่ได้ปิดทับมูลฝอยด้วยดินแต่ใช้ผ้าใบคลุมอยู่ และบริเวณฝังกลบที่กำลังดำเนินการ มีการเปิดพื้นที่รับมูลฝอยขนาดกว้างมากเกินไป และมีการใช้ผ้าใบปิดทับมูลฝอยบริเวณที่ยังไม่ได้ใช้ดินปิดทับและบดอัด ส่วนการปนเปื้อนของการชะล้างมูลฝอยลงสู่ใต้ดิน จากผลการตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพน้ำในบ่อสังเกตการณ์เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๔ มีค่าความสกปรกและค่าปริมาณของแข็งค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจมีการปนเปื้อนของน้ำชะล้างมูลฝอยลงสู่หน้าใต้ดิน จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อาศัยอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น และควบคุมดูแลการดำเนินการขนฝังกลบมูลฝอยมิให้ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีข้อเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการหลายประการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งกรมควบคุมมลพิษว่าได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดี ๓ ออกไปให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการขนและกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามข้อเสนอแนะของกรมควบคุมมลพิษแล้ว

ต่อมา มีประกาศกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ บริเวณหมายเลข ๔.๑ ถูกกำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรม ตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ (๔) กำหนดห้ามการใช้ประโยชน์เพื่อการกำจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เฉพาะพื้นที่ในบริเวณเดียวกันกับที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๖๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ฯ ซึ่งที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทั้ง ๙ โฉนดที่ใช้เป็นที่ฝังกลบมูลฝอยอยู่ในบริเวณดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๔ กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งที่ ๒๒๖/๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยตำบลราชาเทวะ คณะทำงานดังกล่าวได้สรุปสาเหตุความเดือดร้อนรำคาญว่า ขยะมูลฝอยที่นำมาฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ไม่ใช่ขยะสดที่เก็บวันต่อวัน แต่เป็นขยะ

/ที่เก็บจากบ้าน...

ที่เก็บจากบ้านเรือนประชาชนในกรุงเทพมหานครซึ่งส่วนใหญ่มีการเก็บสะสมไว้ในบ้านให้มีปริมาณมากก่อนจึงนำมาทิ้ง ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรุนแรงจากการหมักหมม การจะทำให้การฝังกลบขยะมูลฝอยดังกล่าวไม่มีกลิ่นเหม็นเลยคงทำไม่ได้ แต่การทำให้กลิ่นเหม็นน้อยลงสามารถทำได้ การดำเนินงานด้านการฝังกลบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์จึงทำให้เกิดปัญหากลิ่นเหม็น

ในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๔๘๘/๒๕๔๔ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนดังกล่าว และในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดี โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งห้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นของมูลฝอยอันเป็นเหตุรำคาญไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลโดยเคร่งครัด

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากบ่อฝังกลบมูลฝอยตำบลราชาเทวะได้ประชุมรวม ๒๑ ครั้ง สรุปได้ว่า กลิ่นเหม็นจากสถานที่ฝังกลบมูลฝอยยังคงเกิดขึ้นเป็นบางช่วงเวลา แต่กลิ่นเหม็นลดลงตามลำดับ โดยกลิ่นเหม็นอยู่ในระดับมีกลิ่นเหม็นน้อยและน้อยมาก สาเหตุหลักของการเกิดกลิ่นเหม็น ได้แก่ จุดลงขยะมูลฝอย น้ำชะมูลฝอย และก๊าซชีวภาพที่เกิดจากขยะมูลฝอย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อบออนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะต่อไปได้ ในการประชุมของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากบ่อฝังกลบมูลฝอยตำบลราชาเทวะพบว่าบางหมู่บ้านความรุนแรงของกลิ่นอยู่ในระดับไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยมาก

ต่อมา ปลัดกรุงเทพมหานคร มีบันทึกเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตามบันทึกของสำนักรักษาความสะอาด ที่ กท ๕๐๐๕/๒๑๓ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่องขอความเห็นชอบในหลักการแก้ไขสัญญาจ้างเหมาเอกชนขนมูลฝอยเพื่อแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นของขยะโดยวิธีการใช้เครื่องมือห่อขยะ (Wrapping) ก่อนที่จะนำก้อนมูลฝอยที่ห่อนั้นไปฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๖

เห็นชอบในหลักการที่จะแก้ไขสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยให้มีการคัดแยกขยะและใช้เครื่องมือห่อขยะ (Wrapping) ในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของสัญญาจ้าง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และในระหว่างที่ใบอนุญาตยังมีผลใช้บังคับ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ควบคุมดูแลมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น อันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควบคุมดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ปฏิบัติตามคำพิพากษาโดยเคร่งครัด

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออนุญาตนำมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชมาทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่สถานที่ฝังกลบของตำบลราชาเทวะอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยตามที่ขออนุญาตอีกตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติโดยเคร่งครัด จำนวน ๒๑ ข้อต่อมา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่ากลิ่นเหม็นจากบ่อฝังกลบขยะราชาเทวะได้ทวีความรุนแรงขึ้นเนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝน ชาวหมู่บ้านจามจรี หมู่บ้านลิลลกรีนวิลล์ และหมู่บ้านไทยสมุทรได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นขยะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการเพิ่มความเข้มข้นน้ำยาให้มากและเพิ่มปริมาณมากขึ้น และทำการปิดหน้าดินทุกวัน รวมทั้งตรวจสอบรอยแตกผิวดินเพื่อนำดินอุดรอยแตกนั้น และจัดการน้ำเสียที่อาจก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น เพื่อมิให้เกิดปัญหาแล้ว

เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ โดยกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการจัดหาและติดตั้งเครื่องจักรเพื่อทำการคัดแยกอัดและห่อมูลฝอย (Wrapping) ให้แล้วเสร็จ โดยทำการคัดแยกอัดและห่อมูลฝอยพร้อมขนมูลฝอยจากสถานี

/ขนถ่ายมูลฝอย...

ขนถ่ายมูลฝอยที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุชนำไปทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่าง ถูกสุขลักษณะที่สถานที่ฝังกลบมูลฝอยตำบลราชาเทวะ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ต้องเริ่มปฏิบัติงาน ตามสัญญาที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ภายในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองสูงสุดในวันนัดไต่สวนเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ว่า เมื่อทำการคัดแยก บดอัดและห่อขยะแล้ว จะทำให้แยกน้ำออกจากขยะแล้ว จึงขนขยะไปฝังกลบ จะทำให้ปัญหาหมดไปหรือมีน้อยมาก และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ถ้อยคำต่อศาลว่า สัญญาจ้างดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ขณะนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประกาศประกวดราคาแล้ว สำหรับการกำจัดมูลฝอยที่สถานีขนถ่าย มูลฝอยอ่อนนุชมีเพียงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ยื่นประกวดราคาโดยเสนอทำการฝังกลบมูลฝอยที่ จังหวัดฉะเชิงเทราแต่มีที่ฝังกลบสำรองที่ตำบลราชาเทวะ และแม้สัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลง ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ก็อาจต่อสัญญาออกไปได้ตามความจำเป็น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ยื่นคำแถลงต่อศาลเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการบดอัดมูลฝอยและห่อด้วยพลาสติกแล้วตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ วันละไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ตันตามสัญญา แต่ปริมาณขยะมีมากกว่าที่กำหนดมาก จึงจำเป็นต้องกำจัดมูลฝอยส่วนเกินให้หมดโดยวิธีการฝังกลบแบบเดิม ทั้งนี้ได้สั่งซื้อเครื่องจักร สำหรับบดอัดและห่อมูลฝอยเพิ่มเติมแล้วซึ่งจะสามารถบดอัดและห่อมูลฝอยได้ทั้งหมด

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้ว คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือ มีคำสั่งเพิกถอนกฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมสมุทรปราการ ที่ยกเว้นให้ที่ดิน ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกันกับที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการกำจัดมูลฝอยได้ หรือไม่

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่สาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย ในท้องที่ตำบลราชาเทวะก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัย อยู่ในบริเวณใกล้เคียง และเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวหมดสิ้นไปแล้วหรือไม่

/ประเด็นที่สี่...

ประเด็นที่สี่ มีเหตุอันสมควรที่จะห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการ ก่อจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตามคำขอ ของผู้ฟ้องคดีต่อไป หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่งที่ว่า ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือ มีคำสั่งเพิกถอนกฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมสมุทรปราการ ที่ยกเว้นให้ที่ดิน ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกันกับที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการกำจัด มูลฝอยได้หรือไม่ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่าการแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าวกระทำ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสามขอถือเอาคำอุทธรณ์เป็นคำร้องขอให้ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาพิพากษาเพิกถอนกฎกระทรวงนั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างในการยื่นอุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำอุทธรณ์และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ามาแล้ว โดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณา พิจารณาคดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกาหรือกฎที่ออก โดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดว่า การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามมิได้ยกความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของกฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมสมุทรปราการเพื่อให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณา พิจารณาหรือมีคำสั่ง แต่ได้กล่าวอ้างความไม่ชอบด้วยกฎหมายของกฎกระทรวงดังกล่าว ในคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ในศาลปกครองชั้นต้น และแม้กฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมสมุทรปราการจะเป็นกฎ ที่ออกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งการฟ้องคดีเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย ของกฎที่ออกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอ้างความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของกฎกระทรวงดังกล่าวในคำอุทธรณ์และขอถือคำอุทธรณ์เป็นคำร้องให้ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาพิพากษาเพิกถอนกฎกระทรวงดังกล่าว ก็ถือไม่ได้ว่าคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม เป็นคำฟ้องตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และถือไม่ได้ว่าเป็นการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่อาจรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามในประเด็นนี้ไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้

ประเด็นที่สองที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น ในประเด็นนี้ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตามหนังสือ ที่ ๗๒๑๐๑/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ หนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีก สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นมิได้มีคำพิพากษาให้ย้ายที่ฝังกลบมูลฝอยออกไปจากท้องที่ตำบลราชาเทวะ เท่ากับมิได้มีคำพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม นั้น ปัญหานี้จะได้วินิจฉัยในประเด็นต่อไป ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว ซึ่งให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกคำสั่งอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมาทิ้งที่บ่อฝังกลบขยะราชาเทวะ ได้อีกตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยให้มีผลในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีผลบังคับให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับเดิม การออกใบอนุญาตดังกล่าวเสมือนเป็นการหักล้างคำพิพากษาโดยสิ้นเชิง และปรากฏข้อเท็จจริงจากการไต่สวนของศาลปกครองสูงสุดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อีกจำนวน ๒ ฉบับ คือ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทั้งสองฉบับดังกล่าว เป็นการออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยที่ต่อเนื่องจากใบอนุญาตเดิมที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีคำพิพากษา

/ให้เพิกถอน...

ให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยให้มีผลในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปโดยให้มีผลในวันเดียวกันกับวันที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีผลบังคับคือวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจออกใบอนุญาตฉบับใหม่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยให้มีผลในวันเดียวกันกับวันที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีผลบังคับให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับเดิมเช่นนี้หรือไม่ เป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้อุทธรณ์จึงยกปัญหาขึ้นกล่าวในชั้นอุทธรณ์ได้ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสองตอนท้าย แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งศาลปกครองสูงสุดก็มีอำนาจยกข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นวินิจฉัยแล้วพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ตามข้อ ๙๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ดังกล่าวด้วย ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอำนาจวินิจฉัยปัญหานี้ได้

ในการวินิจฉัยประเด็นที่สองจึงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ที่ใบอนุญาตดังกล่าวอ้างถึงรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยได้รับการตรวจสอบจากกรมควบคุมมลพิษแล้วนั้นไม่เป็นความจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โต้แย้งว่า ใบอนุญาตดังกล่าวมีข้อความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ตรวจสอบแล้ว หมายความว่า ที่ดินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ตรวจสอบที่ดินแปลงดังกล่าวแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ระบุข้อความในใบอนุญาตทุกฉบับตั้งแต่ฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ตรวจสอบแล้ว ซึ่งปรากฏว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ตรงตามคำขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามหนังสือ ที่ ๐๖๗/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ที่ยื่นขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยในหนังสือขออนุญาตนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อ้างสำเนาหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ และหนังสือข้อเสนอด้านเทคนิคสองฉบับเท่านั้น ซึ่งหนังสือของ

/กรมควบคุม...

กรมควบคุมมลพิษฉบับดังกล่าวเป็นการแจ้งผลการพิจารณาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขอความร่วมมือจากกรมควบคุมมลพิษให้ตรวจสอบพื้นที่ในตำบลราชาเทวะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จัดหาเพื่อจะใช้เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รับจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และกรมควบคุมมลพิษให้ความเห็นว่า ที่ดินแปลงที่มีขนาดพื้นที่ ๒๐๐ ไร่ มีศักยภาพที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลได้ ส่วนแปลงขนาดพื้นที่ ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอย และเพื่อให้การดำเนินการฝังกลบมูลฝอยไม่เกิดผลกระทบทั้งในระหว่างการก่อสร้าง ขณะดำเนินการกำจัดมูลฝอย และเมื่อเลิกใช้พื้นที่ฝังกลบมูลฝอยแล้ว กรมควบคุมมลพิษได้เสนอแนะมาตรการป้องกันผลกระทบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการไว้ ๖ ข้อ ซึ่งการตรวจสอบและการให้ความเห็นพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของกรมควบคุมมลพิษตามหนังสือดังกล่าว ถือไม่ได้ว่ามีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสถานที่ดังกล่าวตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างไว้ในใบอนุญาต ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างในใบอนุญาตดังกล่าวจึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง และอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องที่อาจเข้าใจว่าสถานที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ทำการศึกษาและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว ซึ่งถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจรับฟังข้อเท็จจริงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนั้น ใบอนุญาตฉบับนี้ให้เหตุผลในการอนุญาตว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาประกอบการพิจารณาแล้ว และเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการรวมถึงประชาชนส่วนรวม จึงอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการจัดเก็บ ขนส่ง และใช้ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๒ เลขที่ ๑๓๗๓ เลขที่ ๑๓๗๔ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ เลขที่ ๓๕๐๐๕ เลขที่ ๖๖๔๒๐ และเลขที่ ๙๕๙๔๗ ตำบลราชาเทวะ เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยสำหรับงานจ้างเหมาขนมูลฝอยจากสถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชมาทำลายโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ โดยให้การอนุญาตมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด รวม ๒๑ ข้อ ท้ายใบอนุญาตดังกล่าว เห็นว่าการออกใบอนุญาตฉบับนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาประกอบการพิจารณา และได้นำคำแนะนำของกรมควบคุมมลพิษมาประกอบการพิจารณากำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติ รวม ๒๑ ข้อ ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจ

/กำหนดเงื่อนไข...

กำหนดเงื่อนไขประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๒๐ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วก็ตาม แต่ปรากฏว่าใบอนุญาตฉบับนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินเป็นสถานที่กำจัดมูลฝอย โดยวิธีฝังกลบจำนวน ๑๓ โฉนด เนื้อที่ประมาณ ๒๕๐ ไร่ ตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นการอนุญาตให้ใช้ที่ดินในการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอย เพิ่มขึ้นจากที่ดินที่ได้อนุญาตไว้เดิมก่อนศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาคดี อีก ๕ โฉนด คือ ที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๗๒ เลขที่ ๑๓๗๓ เลขที่ ๑๓๗๔ เลขที่ ๖๖๔๒๐ และเลขที่ ๙๕๙๔๙ มีเนื้อที่รวม ประมาณ ๕๐ ไร่ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้เคยตรวจสอบและให้ความเห็นทางวิชาการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ วว ๐๓๐๔/๒๐๙๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ ว่า ที่ดินแปลงขนาดพื้นที่ ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินทั้ง ๕ โฉนดดังกล่าวเป็นที่ฝังกลบมูลฝอยได้ ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความรู้มาก่อนแล้วว่ากรมควบคุมมลพิษเคยให้ความเห็นว่าที่ดินแปลง ที่มีพื้นที่ขนาด ๕๐ ไร่ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นที่ฝังกลบมูลฝอย จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้นำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาอนุญาต อันเป็นการอนุญาตโดยไม่คำนึง ถึงข้อเท็จจริงว่าการฝังกลบมูลฝอยในที่ดินดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนหรือชุมชนในบริเวณนั้นหรือไม่ ซึ่งนอกจาก ถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจรับฟังข้อเท็จจริงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งเป็นการไม่ชอบ ด้วยกฎหมายแล้ว ยังถือได้ว่ามิได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามนัยมาตรา ๒๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอีกด้วย

นอกจากนี้ มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการ ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต ซึ่งหมายความว่า เมื่อใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการกำจัดมูลฝอยถูกเพิกถอน ไม่ว่าจะถูกเพิกถอนโดยองค์กรฝ่ายปกครองหรือโดยองค์กรตุลาการ ผู้ถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนอีกไม่ได้ และผู้มีอำนาจออก ใบอนุญาตก็จะออกใบอนุญาตให้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต ดังนั้น เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะ เนื่องจากเห็นว่าใบอนุญาตดังกล่าว ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้การเพิกถอนมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงไม่อาจขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อีก และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ไม่อาจออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้อีก จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือ ที่ ๐๔๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยใหม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยอีกตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ จึงเป็นการขอรับใบอนุญาตและออกใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยที่ยังไม่พ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ นั้นก็ได้ให้เหตุผลในการอนุญาตว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการของผู้ขออนุญาตที่แท้จริง ซึ่งก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาประกอบการพิจารณาแล้ว และเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการรวมทั้งประชาชนส่วนรวมจึงอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการจัดเก็บขนส่ง และใช้ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๗/๕ เลขที่ ๓๕๐๐๕ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๙๕๙๔๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๒๔๐๘ และเลขที่ ๖๖๔๒๑ ตำบลราชาเทวะ เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอย รวมถึงขยะมูลฝอยที่คัดแยก บดอัด หรือห่อด้วยพลาสติกก่อนนำมาฝังกลบตามโครงการที่ขอมาได้ โดยให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดแนบท้ายใบอนุญาต โดยเคร่งครัด รวม ๒๑ ข้อ ซึ่งเป็นข้อกำหนดป้องกันผลกระทบจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยดังกล่าว ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดเงื่อนไขประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๒๐ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่ใบอนุญาตฉบับนี้ก็ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยเพิ่มขึ้นจากที่ดินที่ได้อนุญาตไว้ก่อนศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาคดีอีก ๒ โฉนด คือ ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๙๕๙๔๗ และเลขที่ ๖๖๔๒๑ โดยที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๙๕๙๔๗ มีเนื้อที่ ๕ ไร่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ชื้อมาเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๖๔๒๑ มีเนื้อที่ ๒ งาน ๙๒ ตารางวา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีซื้อมา

/ในคราวเดียวกัน...

ในคราวเดียวกันกับที่ดินแปลงขนาดสองร้อยไร่ ซึ่งเห็นได้ว่า ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ตรวจสอบหรือนำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ดินตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มาประกอบการพิจารณาว่าที่ดินแปลงที่ขออนุญาตใช้ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยนั้น กรมควบคุมมลพิษได้เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ดินแปลงดังกล่าวแล้วหรือไม่ จึงถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ นอกจากนี้ การออกใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ นั้น เป็นการออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามหนังสือขออนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ ๐๑๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยที่ยังไม่พ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ให้การเพิกถอนมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น การออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใบอนุญาตดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ดังเหตุผลที่วินิจฉัยข้างต้น เมื่อใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะ ตามหนังสือที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องเพิกถอน แต่อย่างไรก็ดี โดยที่ใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ สิ้นอายุลงแล้วเนื่องจากใบอนุญาตดังกล่าวมีอายุหนึ่งปีตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๒๒ ของข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่จำเป็นต้องเพิกถอนอีก

ประเด็นที่สามที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวหมดสิ้นไปแล้วหรือไม่ นั้น มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาตามลำดับผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้

/ปัญหาว่า...

ปัญหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕๗ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาค ของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง ของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี ไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง และตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข การปกครอง การปกครองท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การผังเมือง ฯลฯ จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ผู้ว่าราชการ จังหวัดซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยและเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารราชการ ในจังหวัด ย่อมมีหน้าที่บริหารราชการภายในจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายและให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของกฎหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในจังหวัดเป็นส่วนรวม รวมทั้ง มีหน้าที่บำบัดทุกข์และบำรุงสุขให้แก่ประชาชน ซึ่งรวมทั้งให้ความคุ้มครองสิทธิของประชาชน ตามกฎหมายด้วย อีกทั้งยังมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ ภายในจังหวัดให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการ ในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ซึ่งรวมทั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ที่ดินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จัดหาเพื่อประกอบกิจการ กำจัดมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ และเลขที่ ๓๕๐๐๕ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่รวมประมาณ ๒๐๐ ไร่ นั้น เป็นที่ดิน ที่อยู่ในบริเวณหมายเลข ๒.๑ ของแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๒ ซึ่งตามข้อ ๘ (๙) ของกฎกระทรวง ฉบับดังกล่าวห้ามใช้ประโยชน์เพื่อกิจการกำจัดมูลฝอย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออนุญาตนำขยะมูลฝอยมาทำลาย

/โดยวิธีฝังกลบ...

โดยวิธีผังกลบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ตรวจสอบว่าที่ดินนั้นถูกกำหนดห้ามใช้ประโยชน์ เพื่อกิจการกำจัดมูลฝอยตามกฎหมายกระทรวงและพระราชบัญญัติการผังเมืองหรือไม่ ทั้งที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเคย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดผังเมืองรวมสมุทรปราการมาแล้ว แต่กลับมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๑๙๔๒๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ผังกลบมูลฝอยซึ่งมีความ เห็นไม่ขัดแย้งกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ต้องยึดถือและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการผังกลบอย่างถูกสุขลักษณะทุกประการ รวมทั้ง ให้ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เพื่อไม่ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับประชาชนเท่านั้น และต่อมาเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขอเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินทั้ง ๙ โฉนดเป็นที่ดินในพื้นที่สีม่วง ประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า เพื่อให้สามารถประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้ตามกฎกระทรวง ดังกล่าว วันรุ่งขึ้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๖๖ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมการผังเมือง ขอเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๖๖ เลขที่ ๑๓๖๗ เลขที่ ๑๓๖๘ เลขที่ ๑๓๖๙ เลขที่ ๑๓๗๐ เลขที่ ๑๓๗๑ เลขที่ ๑๓๗๕ เลขที่ ๒๔๐๘ และ เลขที่ ๓๕๐๐๕ ตำบลราชาเทวะ จากพื้นที่สีส้ม ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง เป็นพื้นที่สีม่วง ประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า เพื่อให้สามารถใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอย ได้ตามคำร้องขอและเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ลงทุนในสถานที่ แห่งนี้ไปจำนวนมาก รวมทั้งเสียเวลาในการเตรียมงานไปหนึ่งปีเศษแล้ว และมีสัญญา กับกรุงเทพมหานคร รวมทั้งมีโครงการความร่วมมือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการกำจัด มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งจะช่วยลดและขจัดปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยของจังหวัดสมุทรปราการด้วย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๖/๒๗๒๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมการผังเมือง แจ้งว่า คณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการ เห็นชอบให้ปรับปรุงข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (สีส้ม) หมายเลข ๒.๑ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ และการใช้ที่ดิน ประเภทพาณิชย์กรรม (สีแดง) หมายเลข ๔.๑ ในผังเมืองรวมสมุทรปราการ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑ ให้สามารถใช้เป็นสถานที่ผังกลบขยะมูลฝอยได้ เฉพาะแปลงที่ดิน ๙ โฉนดดังกล่าวข้างต้น ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อป้องกัน ปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้มี

การแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมสมุทรปราการเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้ในบริเวณที่ดินพื้นที่สีส้ม ซึ่งเป็นประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางของผังเมืองรวมสมุทรปราการ การดำเนินการดังกล่าวไม่ได้ทำให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสุขลักษณะ ความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบ ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัยของประชาชน และสวัสดิภาพของสังคม สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางตามวัตถุประสงค์ของการผังเมืองตามบทนิยามคำว่า “การผังเมือง” และคำว่า “ผังเมืองรวม” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ เนื่องจากกิจการกำจัดมูลฝอยเป็นกิจการที่ไม่เหมาะสมจะให้มีในพื้นที่ซึ่งผังเมืองรวมกำหนดไว้เป็นประเภทที่อยู่อาศัย ดังจะเห็นได้จากกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่คณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการ ได้ให้ความเห็นชอบในการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ในคราวเดียวกันนั้น ซึ่งกำหนดให้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการกำจัดมูลฝอย ไม่ว่าจะเป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยตามข้อ ๗ วรรคสอง (๗) หนาแน่นปานกลางตามข้อ ๘ วรรคสอง (๘) หรือหนาแน่นมากตามข้อ ๙ วรรคสอง (๘) รวมทั้งที่ดินประเภทพาณิชยกรรมตามข้อ ๑๐ วรรคสอง (๑๐) ของกฎกระทรวงดังกล่าว เพราะกิจการกำจัดมูลฝอยย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น อีกทั้งข้อกำหนดผังเมืองรวมที่ห้ามประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางเป็นข้อกำหนดเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ เพราะเป็นมาตรฐานกลางของผังเมืองรวมที่ใช้บังคับทั่วประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนโดยรวมเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพหรือคุณภาพชีวิตของตน การแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมสมุทรปราการดังกล่าวจึงไม่เป็นการแก้ไขปรับปรุงผังเมืองรวมเพื่อประโยชน์แห่งรัฐตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ เพราะการขอแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวเริ่มต้นจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งเป็นเอกชนเกิดปัญหาในการดำเนินงานเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาจ้างเหมากำจัดมูลฝอยที่ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากสถานที่ที่นำมูลฝอยไปฝังกลบไม่เพียงพอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงจัดหาที่ดินในท้องที่ตำบลราชาเทวะ เพื่อจะใช้เป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยแห่งใหม่ และยื่นขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในที่ดินดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พบว่าที่ดินบริเวณนั้นอยู่ในข้อกำหนดผังเมืองรวมที่ห้ามใช้ประโยชน์เพื่อกิจการกำจัดมูลฝอย ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อให้ที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยได้ และในวันรุ่งขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีหนังสือด่วนที่สุด ขอให้กรมการผังเมืองดำเนินการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะในบริเวณแปลงที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยระบุหมายเลขโฉนดที่ดิน จำนวน ๙ โฉนด และกรมการผังเมืองได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการผังเมือง พิจารณาแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะบริเวณที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จำนวน ๙ โฉนดและระบุหมายเลขโฉนดที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ด้วยเช่นเดียวกัน เห็นได้ว่า การดำเนินการขอแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่รับจ้างกำจัดมูลฝอยจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานราชการ คือ กรุงเทพมหานครและองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ และเพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการกำจัดมูลฝอยตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เท่านั้น นอกจากนี้ การดำเนินการให้มีการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้ในท้องที่ตำบลราชาเทวะ ก็มีใช่เป็นการกระทำเพื่อลดหรือขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๗ ประกอบกับมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากท้องที่จังหวัดสมุทรปราการซึ่งรวมถึงท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี เป็นเขตควบคุมมลพิษตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๗ เรื่อง กำหนดให้ท้องที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นเขตควบคุมมลพิษ ซึ่งการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะนั้นมีปริมาณ มูลฝอยมากถึงวันละ ๑,๕๐๐ ตัน ถึง ๓,๕๐๐ ตัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขอให้มีการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมสมุทรปราการเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ สามารถประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้ในที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางในลักษณะ ดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการละเลยในการบริหารราชการโดยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการผังเมืองตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

/เพื่อลดหรือ...

เพื่อลดหรือขจัดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งมิได้บริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อันอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังออกใบอนุญาตตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒ /๓๘๗๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอยได้อีก ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิใช่เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะมีอำนาจออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยได้ การออกใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนตลอดมา อันเป็นการไม่กำกับดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าหากไม่ดำเนินการแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวจะเกิดปัญหาไม่มีสถานที่ฝังกลบมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และองค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ รวมทั้งจะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ นั้น เห็นว่า ต้นเหตุของปัญหานี้เกิดจากการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยมิได้ถือปฏิบัติตามกฎหมายตั้งแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๑ ขออนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีสาเหตุมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ขาดการวางแผนและตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบ ทำให้ไม่ทราบความสามารถในการรองรับปริมาณขยะของพื้นที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ระบุไว้ในสัญญา และไม่ได้เตรียมการวางแผนสำรองพื้นที่ฝังกลบมูลฝอยที่เหมาะสมไว้

สำหรับปัญหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่

/ที่กฎหมาย...

ที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในอำเภอตามกฎหมาย และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในขณะที่นั้น บัญญัติให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้ และมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันบัญญัติว่า เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ วรรคสองบัญญัติว่า เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีเจตนารมณ์ให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นก็ตาม แต่ความเป็นอิสระนั้นจะต้องไม่มากเกินไปจนกระทั่งเกิดผลกระทบต่อการปกครองประเทศของส่วนกลาง รัฐธรรมนูญจึงบัญญัติให้มีการกำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ โดยเฉพาะการกำกับดูแลเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปโดยสอดคล้องกับหลักการบริหารราชการแผ่นดินภายใต้ความเป็นหนึ่งเดียวของรัฐเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้บัญญัติให้นายอำเภอซึ่งรับผิดชอบบริหารราชการของอำเภอมีหน้าที่ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในอำเภอตามกฎหมาย และในกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอในการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ปฏิบัติราชการในการกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในตำบลราชาเทวะ

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าวอีก แต่อย่างไรก็ตาม โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นอุทธรณ์ว่า ภายหลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๒๓๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยให้มีผลในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปอีก ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นเวลาก่อนที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีผลให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับเดิม โดยอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และต่อใบอนุญาตอีก ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นการออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปโดยที่ยังไม่พ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตฉบับเดิม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว อีกทั้งใบอนุญาตฉบับนี้ยังได้อนุญาตให้ใช้ที่ดินที่กรมควบคุมมลพิษเคยให้ความเห็นไว้ว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้ฝังกลบมูลฝอยอีกด้วย และในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยตามใบอนุญาตดังกล่าว ยังปรากฏว่าเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ และเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ประชาชนยังร้องเรียนเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นของขยะมูลฝอยจากสถานที่กำจัดมูลฝอยดังกล่าวอีก จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่กำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ในปัญหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่นั้น ปัญหานี้คดีฟังได้เป็นที่ยุติตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบ

กิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปภายหลังจากศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตฉบับเดิมแล้ว นั้น ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ยึดถือหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติด้วย

สำหรับกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า ในกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนในจังหวัดอื่นนอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมอนามัยแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อสั่งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายดังกล่าวในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการจึงมีหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายดังกล่าวเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการสั่งให้ดำเนินการในกรณีดังกล่าว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในเดือนมกราคม ๒๕๔๓ สมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลราชาเทวะเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า หากมีการนำขยะมูลฝอยมาฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ประชาชนจะได้รับความเดือดร้อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ทำการตรวจสอบแล้วรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีข้อเสนอแนะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เผ่าระวังป้องกันปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ต่อมา เมื่อประชาชนหมู่บ้านจามจุรีมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากสถานที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาระงับเหตุเดือดร้อนของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ รับจะไปดำเนินการปรับปรุงการฝังกลบขยะเพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน นอกจากนั้น ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มอบหมายให้นักวิชาการสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการเป็นผู้แทนไปร่วมแก้ไขปัญหาและดำเนินการตรวจสอบสถานที่กำจัดมูลฝอยดังกล่าวหลายครั้ง เมื่อมีการร้องเรียนจากชาวบ้าน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อแก้ไขและป้องกันความเสียหายจากเหตุดังกล่าวแล้ว ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมิได้ละเลย

/ต่อหน้าที่...

ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น ชอบแล้ว

ปัญหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติ หรือไม่นั้น เห็นว่า การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการได้ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นทำสัญญาว่าจ้างเอกชนให้ดำเนินการกำจัดมูลฝอย การดำเนินการดังกล่าวก็ยังคงอยู่ในการควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น แม้ว่าในสัญญาว่าจ้างให้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยจะมีข้อความยกเว้นความรับผิดชอบของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง หรือกำหนดให้เอกชนซึ่งเป็นผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบแทนราชการส่วนท้องถิ่นในกรณีที่เอกชนผู้รับจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และเกิดความเสียหายต่อสาธารณะหรือต่อประชาชนโดยทั่วไปจากการดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามสัญญาจ้างก็ตาม สำหรับคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทำสัญญาว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอยที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชไปทำลายโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และในฐานะผู้ว่าจ้างตามสัญญาจ้างดังกล่าวจึงต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะและภายใต้บังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการฝังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และสถานที่กำจัดมูลฝอยที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ก็ถือได้ว่าเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้ว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอย จึงมีหน้าที่ต้องทราบข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมสมุทรปราการ ก่อนลงนามในสัญญาจ้าง แม้ที่ดินที่จะใช้เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยนั้นจะอยู่นอกเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครก็ตาม ซึ่งในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เสนอสถานที่ในจังหวัดสมุทรปราการเพื่อใช้

/เป็นสถานที่...

เป็นสถานที่กำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบ ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับ กรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ย่อมต้องรู้ว่าจังหวัดสมุทรปราการมีกฎกระทรวงใช้บังคับผังเมืองรวม เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของกฎกระทรวงเกี่ยวกับผังเมืองรวมสมุทรปราการก่อนว่าสถานที่ดังกล่าวมีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สามารถดำเนินการกำจัดมูลฝอยได้หรือไม่ ซึ่งเป็นการตรวจสอบในลักษณะเดียวกันกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงใช้บังคับผังเมืองรวม การที่สัญญาจ้างกำจัดมูลฝอยระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๔/๒๕๓๖ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ เดิมตกลงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ นำมูลฝอยไปทำลายโดยวิธีการฝังกลบที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และที่แขวงลำปลาทิว กรุงเทพมหานคร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขอแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเพื่อนำมูลฝอยตามสัญญาดังกล่าวไปฝังกลบในที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็ตกลงลงนามแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ โดยมีได้ตรวจสอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนว่าท้องที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะนำมูลฝอยไปฝังกลบนั้นถูกห้ามดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือไม่ นอกจากนั้น ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ โดยสำนักรักษาความสะอาด มีหนังสือ ที่ กท ๕๐๐๕/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบสำเนาหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๓๘๗๕ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ที่ดินที่ตำบลราชาเทวะเป็นสถานที่ฝังกลบมูลฝอย ว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องจริงหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๗.๒/๗๓๖๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓ แจ้งยืนยันว่าหนังสือจังหวัดสมุทรปราการฉบับดังกล่าวเป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสารจากต้นฉบับที่ออกโดยจังหวัดสมุทรปราการจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้เอกชนดำเนินกิจการกำจัดมูลฝอยได้ ย่อมต้องรู้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีใช้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ย่อมไม่มีอำนาจอนุญาตให้เอกชนดำเนินกิจการกำจัดมูลฝอยได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็ยังนำการอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวประกอบพิจารณาตกลงทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้รับเหมากำจัดมูลฝอยไปทำลายโดยวิธีฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ตามสัญญาเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓

อีกทั้งยังปรากฏว่าก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญาดังกล่าว กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือที่ วว ๐๓๐๑(๑)/๓๖๘๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ โดยปลัดกรุงเทพมหานครว่า กรมควบคุมมลพิษได้รับการร้องเรียนจากราษฎรว่าสถานที่กำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ พบว่าสถานที่กำจัดมูลฝอยดังกล่าวก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นจริง จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทำการฝังกลบมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและควบคุมมิให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ย่อมทราบจากหนังสือของกรมควบคุมมลพิษฉบับดังกล่าวแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอยไม่ถูกสุขลักษณะตามหลักสุขาภิบาลและก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง ย่อมมีหน้าที่ต้องตรวจสอบการดำเนินการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ กลับไม่ดำเนินการใด ๆ และทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อีกต่อไป เห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ลงนามในสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามสัญญาจ้างแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๒๔/๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และสัญญาจ้างเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เพื่อนำมูลฝอยในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไปทำลายโดยวิธีฝังกลบในท้องที่ตำบลราชาเทวะ โดยที่ขณะนั้นที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังอยู่ในบังคับผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรปราการตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๑๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)ฯ ซึ่งต้องห้ามใช้ประโยชน์เพื่อกิจการกำจัดมูลฝอย ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มิได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ก็เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ในประเด็นที่สามนี้มีปัญหาต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า เหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ หหมดสิ้นไปแล้วหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยต่อไปได้อีก ตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยมีข้อกำหนดและ

เงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ถู้อปฏิบัติโดยเคร่งครัด รวม ๒๑ ข้อ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงจากรายงานการประชุมของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากบ่อฝังกบมูลฝอยตำบลราชาเทวะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งที่ ๒๔๔๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และตัวแทนชาวบ้านในชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงสถานที่ฝังกบมูลฝอย ว่า มีประชาชนร้องเรียนเรื่องกลิ่นเหม็นจากสถานที่ฝังกบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อีกเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ และเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ และผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๖ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ประชาชนหมู่บ้านจามจूर หมู่บ้านลลิลกรีนวิลล์ และหมู่บ้านไทยสมุทร ได้รับความเดือดร้อนกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อีก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นแล้ว และภายหลังจากนั้นไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีประชาชนร้องเรียนเรื่องกลิ่นดังกล่าวอีก นอกจากนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงจากสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าวว่า ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการคณะนี้ได้ประชุม ๘ ครั้ง เพื่อติดตามตรวจสอบสภาพของกลิ่นและน้ำเสียจากสถานที่ฝังกบมูลฝอย ซึ่งตรวจสอบโดยผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้แทนชาวบ้านในชุมชนใกล้เคียง โดยมีจุดตรวจสอบที่หมู่บ้านจามจूर หมู่บ้านไทยสมุทร หมู่บ้านลลิลกรีนวิลล์ ชุมชนหมู่ที่ ๖ โรงแรมแกรนด์อินคา และชุมชนหมู่ที่ ๑๑ ปรากฏว่าแต่ละจุดที่ตรวจสอบสภาพของกลิ่นไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยหรือน้อยมาก โดยบางจุดบางเวลาก็มีกลิ่นเพิ่มขึ้น บางจุดบางเวลาก็มีกลิ่นน้อยหรือน้อยมาก หรือไม่มีกลิ่นเลย ขึ้นอยู่กับสภาพของอากาศและทิศทางของลม สำหรับการตรวจสอบสภาพของกลิ่นในเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ และเดือนเมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งประเมินโดยผู้ควบคุมงาน มีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐ (ไม่มีกลิ่น) ถึง ๑.๑๓ (ไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยมาก) และประเมินโดยผู้แทนชาวบ้านในชุมชนนั้นมีค่าเฉลี่ยระหว่าง ๑.๑๘ (ไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยมาก) ถึง ๑.๘๙ (ไม่มีกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยมาก) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รวมทั้งผู้แทนกรมควบคุมมลพิษได้ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองสูงสุดในวันไต่สวนเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ว่า ปัจจุบันสภาพของกลิ่นมีบ้างแต่ไม่มาก กลิ่นเบาบางลงแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้ถ้อยคำโต้แย้งคัดค้านว่ายังมีกลิ่นแรงเท่าเดิม แต่ระยะเวลาได้กลิ่นลดลง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า กลิ่นที่เกิดจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แม้จะยังมีอยู่บ้าง แต่ก็ยังมีกลิ่นน้อยหรือน้อยมากหรือไม่มีกลิ่นเลย แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดและ

เงื่อนไขของผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ ที่แนบท้ายใบอนุญาตฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ สภาพของกลิ่นจึงมีลักษณะไม่แตกต่างไปจากวันที่ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ผูกฟองคดีที่ ๕ และผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ได้แก้ไขข้อตกลงสัญญาจ้างเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยทั้งสองฝ่ายตกลงให้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ทำการคัดแยก บดอัด และห่อมูลฝอย (wrapping) ก่อนขนมูลฝอยที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชไปทำลาย โดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะที่สถานที่กำจัดมูลฝอยของผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะ โดยสามารถดำเนินการได้ตามสัญญาในกลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ได้ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองสูงสุดในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ว่า หากผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ดำเนินการบดอัดและห่อขยะมูลฝอยได้ก็จะทำให้ลดปัญหาสภาพแวดล้อมและลดข้อขัดแย้ง กับชุมชนได้มาก ส่วนปัญหาเรื่องน้ำเสียนั้น กรมควบคุมมลพิษได้ทำการตรวจสอบ โดยมีได้มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า น้ำเสียไม่ได้เกิดจากสถานที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ และผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการ บดอัดและห่อขยะมูลฝอยแล้ววันละไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ตัน ตามที่กำหนดในสัญญา ส่วนปริมาณมูลฝอยมีมากกว่าที่กำหนดมาก ซึ่งในส่วนที่เกินนั้นผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ยังคงใช้ วิธีการฝังกลบแบบเดิม โดยผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ได้สั่งซื้อเครื่องจักรสำหรับบดอัดและ ห่อมูลฝอยเพิ่มเติมแล้วและจะสามารถห่อมูลฝอยได้ทั้งหมด จึงฟังได้ว่า ปัญหาเหตุเดือดร้อน รำคาญเรื่องกลิ่นจากสถานที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ได้เบาบางลงแล้ว อยู่ในระดับที่ควบคุมไม่ให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัย อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้ แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการกำจัด มูลฝอยของผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ดังกล่าว ไม่อาจถือได้ว่าหมดลงโดยสิ้นเชิง ซึ่งอาจเกิดขึ้น ได้เป็นระยะหากผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและข้อกำหนดเงื่อนไข ต่าง ๆ ที่ผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ กำหนด ก็อาจเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญได้อีก ซึ่งผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ จะต้องควบคุมดูแลให้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขต่าง ๆ รวมทั้ง คำแนะนำของกรมควบคุมมลพิษโดยเคร่งครัด โดยผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขอย่างเคร่งครัดด้วย อุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคดีทั้งสาม ในประเด็นที่สามฟังขึ้นบางส่วน

ประเด็นที่สี่ที่ว่า มีเหตุอันสมควรที่จะห้ามมิให้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๖ ประกอบ กิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการต่อไป ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามหรือไม่ นั้น เห็นว่า การกำจัดมูลฝอยถือเป็นบริการ

สาธารณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ดำเนินการขนมูลฝอยที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชไปทำลายโดยวิธีการฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ถือเป็นการมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จัดทำบริการสาธารณะด้านกำจัดมูลฝอยแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งการขนมูลฝอยไปทำลายโดยวิธีการฝังกลบในที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในท้องที่ตำบลราชาเทวะนั้น นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบริการสาธารณะด้านการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำมูลฝอยในตำบลราชาเทวะไปทำลายโดยวิธีฝังกลบในสถานที่ดังกล่าวได้อีกด้วย นอกจากนี้ ตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ (๔) ของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้บริเวณที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ใช้ประโยชน์เพื่อการกำจัดมูลฝอยได้ ถ้าได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า สภาพของกลิ่นอันเป็นปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงลดน้อยลงแล้ว โดยไม่มีสภาพกลิ่นถึงมีกลิ่นน้อยหรือน้อยมาก ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ตกลงแก้ไขสัญญาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการคัดแยกบดอัด และห่อขยะด้วยพลาสติกให้เป็นก้อนที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชก่อนแล้วจึงขนไปทำลายโดยวิธีการฝังกลบที่ตำบลราชาเทวะ ซึ่งการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการนี้จะทำให้ลดปัญหาเรื่องกลิ่นจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยลงไปได้มาก อันจะช่วยแก้ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์เปรียบเทียบความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานที่ฝังกลบมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในท้องที่ตำบลราชาเทวะตามสัญญาที่ได้ทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ต่อไปแล้ว เห็นว่า การดำเนินการกำจัดมูลฝอยที่มีปริมาณมากถึงวันละ ๑,๕๐๐ ตัน ถึง ๓,๕๐๐ ตัน นั้น จำเป็นต้องมีการจัดเตรียมหาสถานที่ที่เหมาะสม ตลอดจนการย้ายเครื่องจักรอุปกรณ์ในการดำเนินการ ซึ่งต้องใช้เวลาดำเนินการระยะหนึ่งเพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมที่จะดำเนินการกำจัดมูลฝอยได้ รวมทั้งการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อดำเนินการดังกล่าวด้วย หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่สามารถดำเนินการจัดหาสถานที่แห่งใหม่สำหรับดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามที่ได้ทำสัญญาไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้

/การสั่งห้าม...

การสั่งห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยในขณะนี้ย่อมส่งผลเสียหายอย่างมากสำหรับการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะด้านการกำจัดมูลฝอยที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะไม่มีส่วนที่กำจัดมูลฝอยซึ่งมีปริมาณมากดังกล่าว อันจะส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาที่ไม่สามารถกำจัดมูลฝอยในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครและตำบลราชาเทวะซึ่งรวมถึงในชุมชนของผู้ฟ้องคดีทั้งสามและชุมชนใกล้เคียงด้วยเป็นอันมาก และจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมและสุขภาพอนามัย ตลอดจนการรักษาความสะอาดของบ้านเมืองในเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นวงกว้างอีกด้วย จึงเห็นว่า หากห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตามสัญญาเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ ต่อไป ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามและประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานที่ฝังกลบมูลฝอยดังกล่าวได้รับ

อย่างไรก็ตาม โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สัญญาจ้างเหมากำจัดมูลฝอยระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามสัญญาเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการเรียกประกวดราคาใหม่แล้ว สำหรับการกำจัดมูลฝอยที่สถานีขนถ่ายมูลฝอยอ่อนนุชนั้นมีเพียงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยื่นประกวดราคาโดยเสนอทำการฝังกลบมูลฝอยที่จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่มีที่ฝังกลบสำรองที่ตำบลราชาเทวะ จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำเนินการจัดเตรียมสถานที่แห่งใหม่สำหรับการกำจัดมูลฝอยที่ได้ยื่นเสนอประกวดราคาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แล้ว โดยยังมีพื้นที่สำรองที่ตำบลราชาเทวะไว้เท่านั้น

พิพากษาแก้ เป็นให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยตามหนังสือ ที่ สป ๗๒๑๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๗ แต่เพื่อมิให้การเพิกถอนมีผลกระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อันจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวม จึงให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิคำพิพากษา ทั้งนี้ ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวที่คำพิพากษายังไม่มีผลบังคับ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังจำเป็นต้องประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยที่ตำบลราชาเทวะต่อไป ตามสัญญาที่ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตามสัญญาเลขที่ สนร.๕๑/๒๕๔๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ควบคุมดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถือปฏิบัติ

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมายและเงื่อนไขที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดไว้ท้ายใบอนุญาตดังกล่าว รวมทั้งคำแนะนำของกรมควบคุมมลพิษโดยเคร่งครัด หากปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผ่าฝืนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยเคร่งครัด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควบคุมดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ปฏิบัติตามคำพิพากษาโดยเคร่งครัด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำเนินการบังคับกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตามข้อ ๑๗.๔ ของสัญญาจ้างเลขที่ สนร.๕๑/๒๕๔๓ และเมื่อการประกอบกิจการกำจัดมูลฝอยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ที่ตำบลราชาเทวะสิ้นสุดลงแล้ว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ปฏิบัติตามข้อ ๘.๒ ของสัญญาเลขที่ สนร. ๕๑/๒๕๔๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะต้องทำการตรวจสอบดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณสถานที่ฝังกลบมูลฝอยเป็นระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากสิ้นสุดสัญญาแล้ว โดยเคร่งครัด นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพีระพล เชาวนศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธงชัย ลำดับวงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม ศันสนาคม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงห์โกวินท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายประนัย วนิชชานนท์

วันที่อ่าน ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

ธนวรรณ : ผู้พิมพ์